

1 сивому
нагайтесь,
Саго не
курайтьесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 61-83 Grand St.
Jersey City, N. J. 07308
494-0237
494-0807
УНСоюз: 486-8740
— Тел. з Нью Йорку: —
BArclay 7-4125
УНСоюз: BArclay 7-6337

РІК LXXIX. Ч. 2. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 5-го СІЧНЯ 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 5, 1972 No. 2. VOL. LXXIX.

КОРОТКІ ВІСТКИ — УКРАЇНЬКА ГРОМАДА І НАУКА БУЛИ ПРЕДМЕТОМ РОЗМОВ ПІД ЧАС ЗУСТРІЧІ ІСТОРИКІВ З ПРЕДСТАВНИКАМИ УНСОЮЗУ І „СВОБОДИ“

Віторок, 4 січня 1972
В АМЕРИЦІ

ГРУПА АРХЕОЛОГІВ СТУРБОВАНА тим, що останнім часом у ЗСА дедалі, то більше знищується рештки історичних місць та пам'яток науково-історичного значення. Археологи особливо стурбовані тим, що під час будівництва, прокладання нових шляхів тощо бульдозери виривають із землі й знищують речі та пам'ятки, які могли б дуже прислужитися науці. Дослідники домагаються, щоб у деяких стейтах було взято під нагляд влади ті місцевості, що можуть бути важливими для науки, зокрема в Делавері, Кенасі, Вермонті й ін. стейтах.

У ЗАГАТЬОХ СТЕЙТАХ ЦЬОГО РОКУ будуть зреформовані агенції для боротьби проти зашкідження води й повітря. Дотепер сюди такі агенції, або як їх ще звуть, „ради“, діяли на базі тимчасової, принагідної праці. Шонайменше у 15 стейтах у 1972 році такі ради для боротьби проти зашкідження оточення будуть зреформовані і стануть постійно діючими агенціями при стейтських урядах. Природознавці в ЗСА постійно критикували діяльність рад, що часто складалися з принагідних людей, не затрунених на повний час, і які не давали відповідних вислідів у змаганні за очищення й збереження природного оточення.

ГОЛОВНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ ДОРАДНИК президента Ніксона Герберт Стайн заповів, що започаткована в 1971-му році урядова контрола над заробітками й цінами не буде продовжуватися „у вічність“. Однак, він не сказав, коли вона закінчиться. ЗСА вступили в 1972-й рік під повною урядовою економічною контролою, яка не надто пасує до вільної економічної системи.

ЗА РАМЕНИ ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПАРТІЇ НА МАЙБУТНІ президентські вибори в цьому році вже офіційно зголошено такі кандидати: сенатор Джордж МакГоверн з Півн. Дакоти, сенатор Генрі Джексон із Вашингтону, колишній сенатор Юджин МакКарті з Мінесоти і посадинок Нью Йорку Джон Ліндзі. До них незабаром офіційно приєднається сенатор Едмунд Москі з Мейну.

У МИНУЛОМУ 1971 РОЦІ ЗЛОЧИННІСТЬ у ЗСА збільшилася в загальному на 6 відсотків. Кількість важких злочинів зроста найбільше на передмістях і подекуди у сільських місцевостях. Зате у великих містах помітне деяке зменшення злочинності.

НА ФЛОРИДІ ПОМЕР МОРСЬКИЙ КАПІТАН Джефф Серван, який у заповіті попрахав, щоб його тіло кидали в море, яке він більше любив, ніж землю. Тіло капітана звезли на яхті „Місс Флегер“ і на віддалі 40 миль від берега опустили в морські хвилі. Під час цієї церемонії на яхті була родина капітана і католицький священник, бо капітан був католицького віровизнання.

У СВІТІ

ПАПА ПАВЛО VI ВИСЛОВИВ бажання у своїй промові до десятків тисяч прочан на площі св. Петра в минулу неділю 2 грудня, щоб кожний християнин старався у 1972 році щоденно зводити якийсь бодай один добрий вчинок і щодно перевірявати свою совість, чи не зробив чогось поганого.

БРИТАНСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ЕДВАРД ГІТ ПРИЙНЯВ запрошення від польського уряду і поїде в цьому році, у ближче невизначеному терміні, до Варшави з офіційними відвідинами. Британський і польський міністри закордонних справ вже обмінювалися відвідинами, але це буде перша після останньої світової війни візита британського прем'єра до комуністичної Польщі.

ГОЛЛЯДСЬКИЙ КНЯЗЬ БЕРНАРД ЗВЕРНУВСЯ з закликом до всіх держав, щоб у цьому році прийшов зворот у шкідливі до проблеми зашкідження природи. Князь Бернарді, чоловік голлядської королеви Юліани, є президентом міжнародної організації охорони звірат, зокрема діючи у різних країнах світу. У червні ц. р. має відбутися у Стокгольмі конгрес в справі боротьби проти зашкідження природи.

У ВЕЛЬФАСТІ В ПІВНІЧНИЙ ІРЛАНДІ ВІДБУЛИСЯ в неділю 2 грудня ц. р. двогодина демонстрація кількох тисяч учасників проти закону про арештування й притримування у в'язниці без суду і слівства політично підозрілих осіб. Той декрет став причиною затяжної терористичної акції підпільної ірландської організації. Прем'єр Північної Ірландії, Брас Фолкнер, протестант, не хоче відкликати той декрет, звернений у практику проти ірландських католиків.

У ТОКІО КІЛЬКАСОТ ТИСЯЧ ЛЮДЕЙ ПЕРЕВЕЛИ традиційну новорічну маніфестацію перед королівським паладом, підносячи оклики „банзай“ — хай живе — у честь короля і його родини. Король Гірогіто з дружиною, двома синами і їх дружинами виходили кількакратно на балкон дякувати маніфестантам.

У Нью Йорку сподіваються підвищення цін на „сабвей“ і автобуси

Нью Йорк. — Метрополітальне Транспортне Управління повідомило, що минулого тижня воно передало на розгляд урядової Комісії цін проект, за яким передбачено підвищення ціни на один бік у цьому місті підземної залізницею „сабвей“, або автобусом, буде коштувати не 30 центів, як дотепер, а 35 центів. Але представник Управління сказав, що якщо стейтвоті й міській власті не подадуть відповідної фінансової допомоги, то доведеться підвищувати ціну на переїзд в один бік може й на 45 центів. Довий час уся транспортна система в Нью Йорку працює на дефіциті, не маючи змоги придбати більше нових вагонів для підземки і автобусів, відповідно ремонтувати старі, покращувати підземні станції тощо. Речник Комісії цін у Вашингтоні сказав, що з Нью Йорку одержано прохання про право підвищити ціну до 35 центів, однак Комісія ще не винесла остаточного рішення в цій справі. Можна сподіватися, що коли будуть підвищені ціни за переїзд „сабвей“ і автобусами, то налевно підвищити ціни й за переїзд деякими тунелями та мостами. Метрополітальне Транспортне Управління змушене підвищувати ціни ще й тому, що для виконання найновішого контракту праці з двома професійними спілками, що нараховують кругло 40000 робітників, треба 150 мільйонів доларів, і ці гроші — на підвищену роботу робітникам платіно — треба зібрати з тих, хто користується міським транспортом. У свою чергу, стейт і місто мають також частково допомогти транспортній системі в Нью Йорку.

Нью Йорк. — Завдання, можливість і потреба української науки, зокрема історичної, як це промовисто виявила участь українських професорів-істориків у річній конвенції Американської Історичної Асоціації минулого тижня, та завдання української громади і, зокрема, української студентської молоді, у використанні можливостей та виконанні завдань, були головними предметами розмов під час гостини-зустрічі, що їх влаштували УНСоюз та „Свобода“ минулого четверга, 30-го грудня 1971 р. для українських учасників загальної конвенції Американської Історичної Асоціації. Зустріч-гостина відбулася в репрезентативному Атлетичному Клубі у Нью Йорку. Підкрив коротким словом привітання головний президент УНС Йосип Лисогір, поздоровляючи Українське Історичне Товариство та організованих в ньому істориків-професорів з їх замітним успіхом в зусиллях вивести українську історичну науку на широке американське і міжнародне форум, доказом чого була їх активна участь у конвенції Американської Історичної Асоціації. Від імені гостей вітали зустріч сенатор-науковець проф. д-р Лялі Витанович та від імені Українського Історичного Товариства його секретар і гол. редактор журналу „Український Історик“, проф. д-р Любомир Винар. Від Наукового Товариства ім. Т. Шевченка прийтав закордонних проф. д-р Осип Андрушків. У дальших дружних розмовах, в яких, крім згаданих, взяли участь професори: Степан Горак, Богдан Боцюрків, Роман Легедза, Євген Федоренко, Ярослав Пеленський, Володимир Гуцул, Володимир Трембіцький, Анна Процик, Олена Лукаш, інж. Атанас Мільнич, Володимир Микуня, Степан Хемич та від господарів, крім п. Лисогіра, Йосиф Палдох, Петро Пудило і редактори Антін Драган, який провів зустріч, Богдан Кравців і Зенон Снілик. Предметом окремої уваги під час розмов були такі справи, як дальша розбудова і завершення Інституту Українських Студій в Гарвардському університеті, астановлення і поширення українських студій в інших університетах, роль наукових товариств і асоціацій і їх публікацій, зацікавлення українськими науковими дослідниками американських та канадських науковців, пекуча проблема наукових публікацій на українській мові, необхідність організації впорядкування та відповідних приміщень для української наукової документації та архіву, приготування ін-

Під час зустрічі-гостини українських науковців з представниками УНСоюзу і „Свободи“.

дексів українських публікацій та ряд інших справ, що їх можуть і бажано виконати українські науковці, якщо матимуть у цьому відношенні підтримку від громадянства. Чимало уваги віддано справам української науки і науковців в Україні та відомою там активності і досягнень української науки у вільному світі. Гостини-зустріч закінчив п. Лисогір, бажаючи всім Веселих Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року.

През. Ніксон зголошений до правиборів у стейті Нью Гемпшир

Кожфорд, Н.І. — Провід республіканського комітету для ведення кампанії за перевиборів президента Ніксона на Президентів ЗСА у президентських виборах 1972 року передав стейтвоті секретареві стейту Нью Гемпшир зголошення кандидатури президента Ніксона до участі у правиборах, що відбудуться на терені цього стейту 7 березня ц.р. і будуть першими правиборами у ЗСА. Зголошення підписало якраз 2 000 виборців і провідний комітет кол. губернатор Лейн Двінелл повідомив про це президента Ніксона, який має десять днів, щоб прийняти зголошену кандидатуру або відтягнути своє рішення із списку кандидатів. Якщо президент Ніксон не відтягне свого рішення до 14 січня ц.р., то він автоматично стане офіційним кандидатом. Згідно із заявою президента Ніксона під час пресової конференції в неділю 2 січня ц.р., він мав би проголосити своє рішення в справі офіційної кандидатури до дня 14 січня. Водночас із цим зголошенням участь у правиборах у стейті Нью Гемпшир, як кандидат від демократичної партії, сенатор Венс Гартке з Індіани. Його зголошення підписало понад 3000 осіб. Ще перед тим, 21 грудня ц.р., свою кандидатуру для участі у правиборах зголошено особисто республіканський конгресмен Пол О. МакКлокі з Каліфорнії. Реченець зголошення заявив у своєму радіо-телевізійному інтерв'ю в минулу неділю, що американські репрезентанти кількакратно заторкували з комуністами на Паризькій конференції справу полонених, сподіваючись їх можливе звільнення з проголошенням дати відкликання всіх американських військ, але комуністи не хотіли про це

Сенатор МакГоверн закинув Ніксонові неправду у справі звільнення полонених

Вашингтон. — Демократичний сенатор Джордж МакГоверн, один із кандидатів на президента, закинув президентові Ніксонові, що той „обманює“ американський народ, девірно представивши можливість звільнення американських воєнних полонених, які перебувають в руках північно-в'єтнамських комуністів. Президент Ніксон заявив у своєму радіо-телевізійному інтерв'ю в минулу неділю, що американські репрезентанти кількакратно заторкували з комуністами на Паризькій конференції справу полонених, сподіваючись їх можливе звільнення з проголошенням дати відкликання всіх американських військ, але комуністи не хотіли про це

Пані Ніксон взяла офіційну участь в інавгурації президента Ліберті

Монровія, Ліберія. — Дружина президента Річарда Ніксона, Пат Ніксон, взяла, як його репрезентантка, участь в урочистій інавгурації нового президента малої муринської республіки в Західній Африці, Ліберії, яка відбулася в минулий понеділок 3 січня 1972. Прийняли на інавгурації в столиці Ліберії Монровії були президенти двох інших африканських держав, Мавританії і Слонової Кости, та представники від 50 інших різних держав світу, але найбільшу увагу і виявив приязни притягала до себе пані Ніксон. Після інавгураційної церемонії, вона їхала вулицями Монровії у відкритому авті з новозапряженим президентом д-ром Вільямом Тольбертом, 58-річним колишнім баптистським проповідником. У своїй інавгураційній промові през. В. Тольберт potwierдив приязнь Ліберії з 3'єднанням Стейтвоті, як базу політики й економіки Ліберії. Ліберія нараховує всього півтори мільйона населення. Вона була основана 150 років тому колишніми муринськими невольниками з Америки, які у честь свого звільнення назвали ту країну Ліберією. Стальний і гумовий американський промисел має найбільші інвестиції в Ліберії.

Губернатор Кейтілл пропонує реформу в'язничної системи

Трентон. — Губернатор стейту Нью Джерзі Вільям Т. Кейтілл вступив у понеділок 3 січня ц.р. під час пресової конференції із пропозицією провести основну реформу всієї в'язничної системи включно із передчасним звільнюванням в'язнів і покращанням умов життя, здоров'я і виховання в в'язницях стейту Нью Джерзі. „Тому, що частина нашої в'язничної системи — заявив губернатор Кейтілл — була створена ще в 19-ому сторіччі, то це ще не визначає, що ми мусимо користуватися методами 19-ого сторіччя в їх управлінні. Настала пора для Нью Джерзі, щоб залучувати всі потрібні прогресивні заходи для того, щоб зробити ці місця корисними для суспільства.“ Зокрема Кейтілл планує створити триособову раду, яка б опрацювала і здійснювала нові напрями в перешиків і передчасному звільнюванні в'язнів, які на те заслуговують.

Новий посадник Філадельфії обіцяє завести порядок у його місті

Філадельфія. — Колишній комішнер Філадельфійської поліції Френк Л. Ріццо, запрошений тут у понеділок 3 січня ц.р., як новий посадник Філадельфії, заявив у своїй інавгураційній промові, що він буде змагатися за старий стиль праці: шукання праці, а не допомоги, довіря, а не страху, за чистоту у місті і чесність в управлінні. Ріццо, який хлопцем мусів покинув навчання в середній школі і ставши поліцаєм, дослужився становнича комішнера поліції в цьому четвертому за величиною місті ЗСА, який має переважне у виборах з результатом перемагання.

Злочинці викрали з готелю „П'єр“ грошей і коштовностей на 1 до 5 мільйонів

Нью Йорк. — Речник поліції повідомив, що озброєні бандити останньої неділі викрали із сейфів у готелі у готелі „П'єр“ грошей і коштовностей вартістю в один мільйон доларів. Але мешканці готелю вважають, що в 47 зламаних сейфах зберігалося грошей та коштовностей щонайменше на 5 мільйонів доларів. Поліція ствердила, що вся алармова система, підключена в тому готелі до сейфів, не працювала, коли туди двоє увійшли бандити, бо вночі були відключені. Це є порушенням правил безпеки, однак, у готелі „П'єр“ такі порушення траплялися уже не раз. Одна з клієнток готелю, уроджена німка, втратила у висліді того грабунку різних коштовностей, як припускають, на 2 мільйони доларів, хоча поліція визнала й втрату у висоті лише 500 000 доларів. Поліційний комішнер Патрік Морфі назвав крадіжку в готелі „П'єр“ однією з найбільших у всій історії міста Нью Йорку. Поліція і 40 детективів намагаються знайти якісь сліди й позначки, щоб виявити злочинців, які минулої неділі стероризували обслугу готелю й гостей, подорожуючи їм зброєю, і заборали з готелю свої добути.

ПОТРІБНО ЩЕ ТІЛЬКИ \$3,000 ДО 100-ТИСЯЧНОЇ МЕТИ ФОНДУ УККА

Нью Йорк. — З канцелярії Українського Конгресового Комітету Америки інформують: Підсумки збірки УНФонду за 1971 рік, зроблені на день 3 січня 1972 року, дають округлу суму: 92.000 доларів. До 30-го листопада 1971 року було зібрано 52.000 доларів, груднева кампанія увінчалася успіхом, бо дала вже 40.000 доларів. До осягнення наміченої мети, а саме — зібрання на УНФонд 100.000 доларів, бракує ще 8.000. Збірка продовжується до дня 6-го січня 1972 р. Зваживши на телефонічні повідомлення голів великих Відділів УККА, то в поштовій дорозі є вислані збірки з таких місцевостей і з такими сумами (заокруглено): Філадельфія, Па. — 1.500 дол., Дітройт-Схід, Гем-трек, Міч. — 1.000 дол., Чикаго, Іл. — 1.000 дол., Нью Йорк, Н. Й. — 500 дол., Спрингфілд, Н. Й. 500 дол., Гартфорд, Конн. — 1.000 доларів. Деякі інші Відділи УККА зголошили свої менші посліжки. З цюгоричної таблиці Прикладних Громад у збірці УНФонду випаля громади: Обора, Н. Й., Лос Анджелес, Каліф., Віппані, Н. Дж., Картерет, Н. Дж., Акрон, Огайо. З тих Відділів УККА немає повідомлень, чи збірка переведена, а коли так, то скільки вона дала. Покищо, маємо повідомлення на збірках і переліках 5.000 доларів, що дало би суму: 97.000 доларів. Як бачимо з нашої аналізи, то до закінчення успішної грудневої кампанії, щоб осягнути 100.000 доларів, бракуватиме лише 3.000 доларів. Ми переконані, що знайдеться ще 150 громадян, які вплатять свій Національний Дяток за 1971 рік в тих останніх трьох днях і тим самим буде виповнена намічена сума збірки. В день 10-го січня буде виготовлений в канцелярії УККА список Відділів УККА з поіменним зазначенням їх голів і рефератів УНФонду, які трудилися при збірці Національного Дятку в 1971 році. Цей список буде опублікований в пресі. На цьому місці висловоємо всім Жертводавцям нашу подяку і признання, бо без їх зрозуміння ваги праці УККА навіть найбільший труд збірчачів УНФонду не приніс би належного успіху. Почуття добре сповненого громадського обов'язку буде їм найкращою подякою.

Президент Пакистану заповідає звільнення лідера бенгалців Рахмана

Карачі, Пакистан. — Пакистанський президент Зулфікар Алі Бхutto, промовляючи до яких 100.000 осіб у колишній столиці Пакистану Карачі у минулий понеділок 3 січня 1972, відкликався до своїх масових слухачів, що вони вважають, що треба звільнити Шеїха Маїбуру Рахмана, що його попередній пакистанський президент, ген. Мохаммад Яхія Хан, арештував був 25 березня минул. року. Коли він почув загальне утвердження свого заняту, він проголосив, що Шеїх Маїбуру буде „без застережень“ звільнений, але не подав дати, коли це станеться. У виборах в грудні 1970 року так звана А-вамі-Ліга, що її очолював Муїбур Рахман у Східному Пакистані, отримала 187 мандатів на всіх 169 із Східного Пакистану і таким чином здобула більшість у загально-пакистанському парламенті. Але президент Яхія Хан не схилюва парламенту і не визнавав Рахмана стати пакистанським прем'єром, тільки арештував його, перевіз до західного Пакистану і довів справу до виборів із Західного Пакистану військом та поліцією масові репресії проти бенгалських патріотів, однодумців Рахмана. Це спричинило втечу 10 мільйонів людей до Індії і війну Індії проти Пакистану. Після упадку Яхія Хана в грудні минулого року його наступник Алі Бутто змінив в'язницю, в якій перебував Рахман, на хатній арешт і перевіз із ним задержану коротку розмову. Рахман буніт-то із в'язниці запропонував був президентові Яхія Ханові своє посередництво під час індійсько-пакистанської війни, але Яхія Хан відкинув цю пропозицію. Загально вважають, що як тільки Шеїх Маїбур Рахман появиться в столиці колишнього Східного Пакистану Дакка, то він стане президентом новопроголошеної там бенгалської держави, Бангладеш. Але пакистанський президент Бутто сподівається, що Рахман погодиться на певний державний зв'язок Бенгалії із Пакистаном.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

70-ЛІТТЯ ВЛАДИЦІ БОРИСА
Вінніпег. — Заходами Ювілейного Комітету, у Вінніпегі в грудні мин. року відзначили 70-ліття з дня народження Владки Бориса — Єпископа Саскатуну й правлячого Єпископа Середньої Спархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Роківнин відзначено в ядвичим молебнем у Катедрі пресв. Тройці та прийняттям, на якому виступив між іншими батько Єпископа-Ювілянта — 84-річний отець Тит Яковкевич.
ДРАМАТИЧНИЙ МОЛОДЕЦІЙ ГУРТОК
Аделаїда, Австралія. — Молодецій драматичний гурток при Осередку СУМ у Аделаїді з гарним успіхом кілька разів показав виставу „Св'ятана на Очонар'яненка“ П'єса Г. Квіткі-Онояр'яненка. Драматичний гурток відвідав з цією п'єсою-комедією місто Мельбурн, виступав також у Саншайї, Гурток існує від 1964 року, рецензент у „Вільній Думці“ ц. 45/1971 назвав його „дівочим молодіжним театром“.

СВОБОДА SVOBODA

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & Holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n. Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Мрії про Білий Дім

Відомий коментатор Стюарт Алсон вмістив у "Ньюзвіку" з 3-го січня ц. р. статтю "Стасенізація", в якій звертає увагу на дивний американський феномен: педанти люди раз-у-раз зголошують свої кандидатури на президента Америки...

Минулого тижня зголошилися ще два такі кандидати: по демократичному боці нью-йоркський посадинок Джон Ліндзі, по республіканському — конгресмен Джон Ешбрук з Огайо. Ліндзі шойно минулого року перейшов з Республіканської до Демократичної партії, а баланс його діяльності, як посадинок Нью-Йорку, такий сумний, що його однопартійний сенатор злобно заявив, що на місці Ліндзі він проголосив би свою кандидатуру не в Маямі Біч, а в Флориді, а не на Алясці. Хоч Ліндзі твердить, що ніхто з його суперників, включно з президентом Ніксоном, не знає потреби "срих людей" так, як він, і хоч він дійсно децю популярний між молоддю і негрями, як ліберал, проте не має найменших шанс на номінацію на демократичній конвенції. Те саме стосується двох інших, поруч із Річардом Ніксоном республіканських конгресменів. Пол МекКлоскі кандидат тому, що Ніксон — "мадо правий", а Джон Ешбрук тому, що Ніксон — "мадо лівий". Обидва зголошили свої кандидатури для демонстрації — коштом сотень тисяч доларів, потрібних для кожних правоборців. По демократичному боці офіційно зголошені та потенційні такі кандидати: сенатори Джордж МекГоверн, Генрі Джексон, Елмунд Моск, Роберт Гомфрі, Венс Гартке і Едвард Кеннеді, кол. сенатор Юджин МекКарті і посадинок Лос Анджелесу Сем Норці.

Це справді сучасний американський феномен, який зродився з надто великої персональної амбіції і надто великого добробуту. Бути президентом — це мрія кожного американського хлопчини. Не добре, коли дитячі мрії і забаганки виявляються у дорозлому шні.

Свіжа могила

З кінцем минулого вже 1971-го року, точно 28-го грудня, на вже від деякого часу переповненому газетному цвинтері виросла ще одна могила, цим разом із Давидовою зіркою, в якій поховано жидівську щоденну газету "Джуйш Морнінг Джорнал", одна із найстаріших і найбільших в ЗСА щоденників жидівською мовою, що мав 38.000 передплатників і появлявся без перерви 57 років. Причина смерті — невеличкова недуга, на яку хворіють, мабуть, усі етнічні газети та багато американських, недостатня фонди, Правда, вже чергового дня почала появлятися нова жидівська щоденна газета, "Лішше Цайтунг", але це справи не змінює, коли мова про "Джуйш Морнінг Джорнал". З повідомлення в "Нью Йорк Таймсі" виходить, що "Джуйш Морнінг Джорнал" помер такий справді несподівано, бо про його припинення довідався в останній хвилині навіть його редактор. З цього ж повідомлення виходить, що "Джорнал" мав 38,000 тиражу, zatrudнював 110 працівників і його щотижневі виплати працівникам становили 18,000 доларів. Видаєць висякляв, що вони мусіли оплачувати свій персонал американськими ставками, але їхні прибутки з передплат та оголошень в жадному разі не дорівнювали прибуткам американських газет.

Кожне повідомлення про припинення газети викликає не тільки жаль, але й тривогу, зокрема в нашій українській пресі. Сьогодні ми ще можемо почути дві щоденникими та цілим рядом тижденьників, місячників і неперіодичних публікацій, але як довго вони можуть удержатися при житті в теверішніх обставинах? При іншій подібній нагоді вже було на цьому місці сказано, що газети єми не вмиряють: їх убивають "обставини", а добивають читачі. Вистачить переглянути редакційну кореспонденцію тільки за один день, щоб знати, в чому справа: максімальні вимоги до газети при мінімальних зобов'язаннях у відношенні до неї. Від газети вимагається повної підтримки багатьох акцій, "бо це — національна справа", але тільки деяка частина громадян і читачів виявляє зрозуміння, що газета сама по собі є такою ж "національною справою". Якщо такого зрозуміння не буде, то раніше чи пізніше на газетному цвинтарі опиняться і наші публікації. А хрестик над ними був би рівночасно хрестиком над розвитком нашого громадського життя.

ТРИ СИЛИ ЗУСТРІЛИСЯ

В байдужості криється небезпека

При обговоренні індійсько-пакістанського к о н флікту в ОН стався перший удар тросх. Московська делегация, звичайно даграваючи на національно-визвольних рухах народів, які в СССР поборюються не менш жорстоко, як то було з бенгальцями у Східному Пакістані, своїми трьома "ветами" заблокувала всі заходи в справі припинення індійсько-пакістанської війни. Делегация ЗСА і Китаю, поміщаючи політичні причини напруги, що довели до війни, вимагали негайного її припинення. Проголосивши нейтралітет в індійсько-пакістанському конфлікті, Вашингтон фактично підтримував політику центрального уряду Пакістану на чолі з ген. Яхія Ханом, яка й довела до війни. "Нью Йорк Таймс" з 9 грудня, вказуючи на заповданість Уряду ЗСА в підтримці пакістанського президента, твердив, що "байдужість до боротьби гноблених народів залишається пр и м кетним для урядової політики". Байдужість до боротьби поневоленних і гноблених націй за державну незалежність криє в собі найбільшу небезпеку для зовнішньої політики Вашингтону. Велика помилка його ще й в тому, що байдужість його частіше переходить у неприхильність. А це вміло використав Москва в боротьбі за опанування світом. Виглядає, що у Вашингтоні це не позбулося найкращої віри у миролюбні заповнення московських дипломатів з їх посланнями на "заповіті" В. Леніна. А в тих "заповітах" накреслено виразно, як konieczність, викликати міжнародну революцію" (т. 23, ст. 17, 3 вид.).

Колі викликати? На це в "заповітах" дано таку відповідь: "Як тільки ми станемо настільки сильними, щоб перемогти весь капіталізм, ми негайно вкочимо його за петьелки" (Т. 24, ст. 500, 3 вид.). Важко зрозуміти байдуже наставлення американської політики до боротьби поневоленних націй з її негативним наставленням до "сепаратизму", як то було у відношенні до Біфрси, а нині у відношенні до Бенгала Дешу. Не хочеться вірити, що політики Вашингтону забули американський шлях боротьби за унезалежнення від Великобританії.

При розплатуванні індостанського гузда на перших зустрічах трох ЗСА мали розв'язувати рівняння з дуже багатьма невідомими. І, як заявив представник московської делегации в ОН, "це ставало першим раз в історії, що ЗСА і Китай зазнали поразки разом". Бенгальський політичний вузол. Напруга в Індостані — річ давня, вузол її зав'язано

кому пості весь причет виходив з вітвря і йшов до місяця, де стояла Голгота. Брали хрест і несли на середині церкви. Головний тягар лежав на плечах митрополита, так само: як на плечах Ісуса Христа, коли ніс Він хреста на Голготу, де його розп'яли.

На Успіня, на проханья митрополита, сеєрничтво одягало маленьких дівчаток у білі вишивані сукочки, бірюшочки з підпичкою. Обхід відбувався всередині церкви, бо влада не дозволяла робити обходу довкола храму. Перші йшли найменші дівчатка з живими квітами в руках, за ними старші сеєрнички з вишиваних сорочках, а потім дівчинство і вірні.

На Різдво в церкві завжди був вертеп, відбувався концерт колядок і щедрівок. Навесні і влітку митр. Іван Ісківав мене до себе в суботу і просив назбирати позулових квітів і увітчатти йому жезло.

У відродженні на 1-му Всеукраїнському Православному Церковному Соборі УАПЦ відновлено старі українські звичаї і обряди, зликудовані московською Церквою. Зокрема відновлено загальну сповідь, духівництво дозволено голитися, мати коротке волосся і поза церковно носити світський одяг. Натомість зоборонено брати гроші за треба в храмі й поза ним. За треба вірні носили титареви добровільну пожертву в і церквах стояли карнавки на пожертву. Духівництво ж одержувало місячню платню: митрополит — 200 карбованців, настоятель — 150, протодіакон — 125. При годішніх цінах на такий платні дуже тяжко було утримати родину, а ще до того бути "служителем культу", тобто особою, позбавленою всяких прав.

Але все це виходило на добро Церкви й духівництва, звільнюючи їх від закиду "експлуатації трудящих" і "безжурного життя". Загальна ж сповідь усувала загрозу виявлення тямніци сповіді, як то, на жаль, бувало в московській Церкві у дореволюційні часи.

3'ІЗД ЖУРНАЛІСТІВ УКРАЇНИ

Українська підсоветська преса повідомляла, що в днях 16-17 листопада ц. р. відбувся в Києві, в Колонному залі філармонії, третій з'їзд Спілки Журналістів України, в якому взяли участь працівники преси, телевізії і радіо України. Звітню доповідь виголосив діючий голова Спілки, відповідальний редактор газети "Правда України", В. Сіробаба.

Для звітна доповідь цікава не тільки тим, що вона дає деякі інформації про саму Спілку Журналістів України — скільки вона має членів, відділів тощо, хоч не подає, чи до Спілки належать тільки журналісти українського роду, чи й журналісти не-українці, що проживають в Україні. Цікаві для нас також подані у звіті інформації про кількість газет і журналів, що появляються під часину пору в Україні, хоч тут звітдаєць не сказав усієї правди: говорючи про кількість газет, він не подав, що більшість, головним чином великих газет і журналів в Україні, виходять двома мовами, — українською і московською. Навіть сам звітдаєць з відповідальним редактором "Правди України", яка появляється московською мовою. Говорючи про тиражі поодиноких газет і журналів, він не подав, скільки з тих тиражів припадає на українськомовні, а скільки на московськомовні газети й журнали.

На Україні виходить 60 періодичних газет, 16 республіканських, 20 обласних, 506 міських і районних, близько півтори тисячі т. зв. багатотиражних газет, понад 500 журналів і видань журнального типу — звітдаєць голова правління Спілки Журналістів України, В. Сіробаба.

Разовий тираж (тобто одноразовий наклад усіх журналів) в Україні перевершив 30 мільйонів примірників. Газета "Радянська Україна" має тираж 540 тисяч примірників, "Правда України" — понад 500 тисяч, "Робітничка Газета" — понад 320 тисяч, "Молодь України" — 875 тисяч. Журнал "Радянська Жінка" друкується загальною кількістю 1 мільйон 650 тисяч примірників, а "Перець" журналістично-сатиричний гуморал, перевищив двомільйонний наклад.

Великою популярністю, говорив звітдаєць, користуються дитячі видання. Газета "Зірка" має тираж 2 мільйони 470 тисяч примірників, а газета "Юний Ленінець" — 1 мільйон 650 тисяч; журнали: "Барвінок" — 1 мільйон 300 тисяч і "Малютка" — 640 тисяч примірників.

Зі звіту довідомосся, що на Україні працюють 15 телестудій республіканських і 25 обласних радіокомітетів, 20 радіоредакцій у великих містах. На Україні діє велике галузеве-журнальне видавництво "Радянська Україна" і дев'ять обласних видавництв. Звітдаєць хвалився, що лише протягом минулої, восьмої, п'ятирічки збудовано додатково 5 обласних, 11 міських і 34 районні друкарні. Спілка Журналістів України, звітдаєць В. Я. Сіробаба, налічує нині понад 6 тисяч членів, які об'єднані у 25 обласних і 420 первинних організацій.

Для заохочення творчої праці працівників преси, телевізії і радіо, Спілка Журналістів України проводить тематичні і жанрові конкурси. За кращі публіцистичні твори щороку присуджують премії імені Ярослава Галани з врученням нагрудної медалі і 500 карбованців. "Нагороджування" першуні за найкращі статті на журналістичних конкурсах в Україні з врученням імені Ярослава Галани — найбільша наруга над національною гідністю українських журналістів: найкращих журналістів нагороджують медаллю імені журналіста-негідника, який знеславився українською мовою. Говорючи про тиражі поодиноких газет і журналів, він не подав, скільки з тих тиражів припадає на українськомовні, а скільки на московськомовні газети й журнали.

Великою популярністю, говорив звітдаєць, користуються дитячі видання. Газета "Зірка" має тираж 2 мільйони 470 тисяч примірників, а газета "Юний Ленінець" — 1 мільйон 650 тисяч; журнали: "Барвінок" — 1 мільйон 300 тисяч і "Малютка" — 640 тисяч примірників.

Індії. Як реакція на урядові розправи у Східному Пакістані вийшов рух за незалежність Бенгала Дешу. Почали формуватися і рости збройні загони сил визволення, "мукти бахіні". А на початку грудня ц. р. спалахнула війна. (Закінчення буде)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ КАЛЕНДАР Є КАЛЕНДАР

Читачам налево не треба пригадувати малої скромної книжечки, яка звичайно носила назву "Перша читанка після букваря". Такою першою книжечкою після букваря, після скромної народної школи, в українській дійсності довгими десятиліттями був календар.

Це була читанка, це була енциклопедія, це була ціла бібліотека, це була рідкість, це була велика рідкість, бо його не кожний мав. Хто його мав, то був у селі мудрим чоловіком.

В календарі друкували календарні відомості, а крім них цікаві вісті з історії, науки, природи. Календарі мали своє коло читачів, звичайно малописемних людей та міщан, тому й були календарі певним свідком культури н и ж цих верств суспільства.

З часом у календарях стали появлятися статті на цікаві теми, і тоді вже календарі стали не просто календарями, але календарями-альманахами. Але істота самого календаря від того не багато не мінялася: він лишився календарем, і його не можна було прівривувати до збірників, антологій, призначених для освічених верств.

Ото літ тому (це буде року 1973), коли у Львові засновано Наукове Товариство імені Тараса Шевченка, Галичина була країною календарів. По ста роках Галичина вже призабула про календарі, бо це вже країна високих шкіл, масової письменності населення, численних бібліотек, декількох часописів і т. д.

Чи можна було б у століття від заснування НТШ у Львові відзначити таку вишукану подію видання календаря? Якби більшовицька влада року 1973 видала на відзначення століття НТШ звичайний популярний календар, ми тут, у вілному світі, мали б бути на вулиці великих міст тисячними масами з голосним протестом проти такого зневажання нашої найстаршої наукової установи, яку навіть часом називаємо Першою Українською Академією Наук.

Наші можливості на еміграції депо скромніші, ніж у більшовицької влади в Україні. Але й при найбільшій біді не зміємо увіковичувати столітній ювілей НТШ виданням календаря, хоч би з додатком і альманаха.

У "Свободі" ч. 213 подано, як радисну вістку, навіть і з знімкою учасників наради, що представник НТШ і лівістів України з'їзд обрав, чи вірніше переобрав, як судити з призначення, малороса Володимир Сіробаба, що з редактором московськомовної газети "Правда України". А це в свою чергу свідчить з одного боку про загальне обомосовлення української преси в Україні, а з другого — вказує, що Москва так тероризує українських журналістів, що вони бояться обрати головою своєї Спілки українця.

Смолу зі смереки — (Смолу материнську Візьму із собою в дорогу (Даліє Ненько гуцульська, не пліч. (Не жарис. Чекайте на мене, зешні (Смереки.

Як ноги заблудили (без рідних ступінок. Як мову Черемоша чути (Інше буди. Хай заплах живиці (Мій спривн осягати. Хай мамина співачка (Серце розбудить (Смолу смерекову (Із собою промовити беру із собою в дорогу (Гранітову. Щоб можна вернутися (Ізнову і дитинство. Щоб можна до неїтти (Вернутися, онову.

Розтопи на Гуцульщині, 1970 (Марія БОГАД

Віра Кохно і син Валентин ТРЕТІЙ МИТРОПОЛИТ УАПЦ ІВАН ПАВЛОВСЬКИЙ

В церкві було два хорі. Один складався переважно з професійних співаків, навіть оперових, яким платили досить поважну суму за кожну відпрату. Цей хор співав на пісній Літургії і на всенічних. Другий хор — "народний", співав на ранній Літургії і в буденні дні. Керувала ним паніматка Віра Кохно. Пілювалися хорам сам митрополит і парафіляна рада. Два-три рази на рік професійний хор алаштовував духовні концерти з творів українських композиторів. Відбувалися концертні колядки та щедрівок.

Митрополит Іван відправив Службу Божу відправив урочисто, не тільки в святя, а й в звичайні неділі. Собор завжди був переповнений. Причет добре підібраний. Настоятелем був протодіакон Микита Кохно, вихованець Київської Духовної Семинарії, який всеспритивітв допичком співав у митрополитському хорі Києво-Печерської лаври, де й виховувався. Мав він драматичний тенор і був дуже музикальний та ретельний у відправах. Протодіаконком був о. Микита Лвовий. Коли більшовики закрили церкву, то лише із-за прекрасного голосу прийняли його до Київської капелі бандуристів.

Найбільше уваги присвячував від призначенням нових священників. Усе це високо поставило Церкву й духівництво в очах вірних. На Великдень 1933 року стався такий випадок. Церква так переповнилась народом, що деякі люди почали непригомонити. Тоді митр. Іван запросив певну кількість чоловіків до вітвря. Після відпрати відійшов до митрополита молодий чоловік, представився і заявив, що мусить стати посередником між батьком і матір'ю, бо між ними зайшла велика ворожнеча з-за того, до котрої церкви ходити: батько ходить до української, а мати до російської. Синови набридли та постійна сварка, і він вирішив сам піти в обидві церкви і переконалися, хто з батьків має рацію. Бувши під час Служби Божої у вітвряі, близько митрополита й духівництва, він на власні очі переконався, що батько має рацію. З того часу його батьки стали активними й жертвними парафіянами української церкви. У 1934 році з наказу Мос-

Кали столицю "суверенної" УССР перенесено з Харкова до Києва і всі керуочки митрополити мусили туди переїхати. Довго митр. Іван відтягав свій переїзд, але після Великодня 1934 р. мусів таки виїхати з Харкова. У день від'їзду, в неділю, відбулася остання, прощальна урочиста Служба Божя. В храмі й навколо збиралась сила-силенна народу. На Літургії протодіакон уперше поміняв митроп. Івана вже як митрополита Київського і всієї України. А під час прощальної проповіді митр. Івана вже церква ридала. Прощався він з кожним — чоловіками, жінками, дітьми, дарував на згадку власноручно підписаний псалтир, мінею або часословець з надією, що люди їх зберуть.

Після прощання треба було готуватися до від'їзду, бо потяг відходив о 5 годині дня. Багато вірних зразу висунули на Південний вокзал, а велика частина чекала біля церкви, щоб їхати разом з митрополитом. Всі

літа Київського в 1927 р. о. М. Кохно призначено настоятелем його катедрі в Єлисаветграді (т. зв. Гурьського собору) і керуочим Єлисаветградської округи. У 1930 р. коли в зв'язку з процесом СВУ влада відбрала цей Собор від УАПЦ і перенесла "обов'язання" батько залишився без парафії. (Далі буде).

ПРОТОКОЛ

27-ої ЗВІЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбулася в Hotel Statler Hilton, Cleveland, Ohio в тиждні від 18-го до 23-го травня 1970 року.

(6)

Звіт заступника Головного Предсідника УНСоюзу Богдана Зорича

(Продовження)

СУМАРИЧНІ ВИСНОВКИ КАЖУТЬ

УНСоюз у Канаді вийшов на шлях серйозно-ділової асекураційної праці. Він значно випередив відтинки мно-гократної дії УНСоюзу від стандартних метод праці і за-початкував асекураційну діяльність як одну з дуже важли-вих українсько-громадських акцій, яку на чолі наших владних засуває історична потреба української спільноти. Завдання цього характеру — це вже боротьба за цілість українського національно-політичного й культурно-духо-вого життя українців поза етнографічними землями Укра-їни, а згідно з вимогами й закономірністю визвольної бо-ротьби, але те, що з поза фронтом, тобто запліла, мусить врятувати свою увагу, сили й засоби спрямувати на посилення і відправлення цього фронту боротьби.

УНСоюз, розумючи свою роль і можливість вико-нання великої дії для допомоги моральної, політичної і матеріальної у цьому широкорозгорненому фронті май-же універсальної боротьби, мусить організаційно цупкіше й швидше змінити свої ради, щоб скоріше мобілізувати всі інші елементи для виконання цієї величезної відповідаль-ності за хід подій та підготувати оформлення і закріплен-ня висхідної праці й боротьби на різних її етапах.

І тут саме приходимо до важливого питання, що в основному беручи, повинно бути предметом більш студій-ного розгляду і устаткування цього питання усвідомленням, що цілість диференційованість української спільноти на політичні еміграційні чи давніше осілі організації, чи партії, відповідно до її світоглядного, соціального чи іншого аристократичного, не можуть свідомої і культурної україн-ської людини відтінкувати чи навіть заморозити для зма-гання допомоги Українському Народному Союзу вийти на шлях — як найбільшій меншат української культури, як найбільшій пропагандист добування глибоких акаде-мічних знань нашої студійною молоддю та як великий протектор і захисник українського виховного ідеалу, а вкінці як великий жертводавець на видання найнекращих праць української науки.

Маючи таку різногранну перспективу виявів своєї пра-ці, союзові діячі в Канаді за останні чотириріччя практич-но доказали вислідності своєї організаційної праці, що ди-рекція зі спільного фронту праці для розбудови УНСоюзу в Канаді, обрив ідейних дерзав і незалежності, ростом настановою на північно-американському континенті орга-нізації не могли вплинути на послаблення їхнього внут-рішнього переконання про konieczність і потребу праці і то-му багато з них вписали свої імена як прикладні й зраз-кові будівничі УНСоюзу в Канаді. Ім усім теж належить при-знання і особливе підкреслення, що союзова Канада, згідно з своїм чотирирічним балансом організаційної праці, так замітно й достойно підняла процентаж вислідів на всіх відтинках своєї творчої дії.

Цифра новозорганізованих членів і цінсвий імпортний акцид руху членства числом 1,307 осіб прибутку, збільшення забезпеченої суми на \$ 5,534,628, високі пере-рощення суми забезпечення за останні чотири роки 3,787 членів, збільшення тільки в останньому році (1969) на чотири члени 159 осіб, а асекураційної суми за цей самий рік на 1,170,762 дол., вкінці висота вчленення до фінансо-вого департаменту від членів із Канади претій на 1,636, 777.99, що поставило Канаду на процентове відношення в порівнянні з виплатними преміями зі союзовими із ЗСА до висоти 17.86% — все це означає, що Канада і союзові діячі, секретарі, організатори і союзові ідейники вже вийшли в своїй організаційній праці на шлях відвагої і обду-манної дії для творення нового творчого етапу розбудови УНСоюзу в Канаді. Тому нехай здійсниться оцей кінсвий пласу д-ра Я. Палуха, в якому оптимістично пишеться: "Треба сподіватися, що давній розмах канадських відділів повернеться, а відсоток росту канадського УНСоюзу буде бо-дай удвоє більший від зросту цілого УНСоюзу".

ТАБЛИЦЯ Ч. 7.

НОВІ ЧЛЕНИ 1969 (ЗСА І КАНАДА)

	Число нових членів	Сума забезпечення	Пересічна сума забезпечення на члена
Мол. Департ.	1,357	\$ 1,677,000	\$ 1,250
Дорослі	3,495	5,531,000	1,582
Акц. забезп.	580	2,900,000	5,000
Разом оба терени	5,432	\$ 10,108,000	\$ 1,706

	Ч. членів	Сума забезп.	Пересічна сума забезп.
Канада	204	\$ 298,000	\$ 1,461
Мол. департ.	494	1,142,000	2,312
Дорослі	164	820,000	5,000
Разом Канада	862	\$ 2,260,000	\$ 2,618

Пересічна сума забезпечення членів із ЗСА і Канади без акцидентного забезпечення вносить разом узятими оба терени \$ 1,478 а без Канади \$ 1,254

Пересічна сума забезпечення у 1969 році в Канаді без АЦД вносить \$ 2,058

Вказані пересічні суми забезпечення членів на обох теренах дають нам наглядний образ більших асекурацій-них сум на граматах членів УНСоюзу в Канаді, а тим са-мим на цьому відтинку висувують УНСоюз в Канаді на передове місце.

ТАБЛИЦЯ Ч. 8.

ЗІСТАВЛЕННЯ КАНАДСЬКОГО МАЙНА НА ДЕНЬ 31 ГРУДНЯ 1969 Р.

СТАН ЧИННИЙ

Готівка	\$ 66,447.30
Вони	2,559,169.80
Платіжні позиції	1,563,353.91
Членські позиції	105,600.31
РАЗОМ	\$ 4,284,571.12

Продовження зіставлення канадського майна на 31 грудня 1969 р.

СТАН ЧИННИЙ ВІНОСТЬ \$ 4,284,571.12

СТАН ДОВЖИННИЙ

Фонди:	
Забезпечення	\$ 4,122,746.40
Акцидентний	41,253.50
Братський	100,378.94
Сирітський	18,438.33
Наглої Потреби	1,753.95
РАЗОМ	\$ 4,284,571.12

На зіставленню канадського майна УНСоюзу я закін-чив свій цифровий звіт про всі фази розвою УНСоюзу в Канаді на протязі майже 12-ох років організаційної праці і намалював порівняльні картини всіх етапів розвою нашої організації на канадському терені. Реасумуючи все досі накреслене і сказане, треба з великим признанням оціни-ти трудні початки перших піонерів організування УНСою-зу в Канаді, які усецілю віддані союзовій ідеї, промостили шляхи під дальшу розбудову УНСоюзу в цій країні. На базі цих неелегких організаційних зусиль у першочатках творчого задуму створити в Канаді існуючий уже в З'єд-наних Штатах Америки — Українській Народній Союз, вининило багато імен і прізвищ ідейних реалізаторів заду-маного діла, які вписались уже в історію УНСоюзу як безстрашні визначі культу праці, перед якою ніяка сила природних труднощів чи підірв людської злоби не спи-нили їх від прямиць до досягнення своєї високої цілі. Ця саме діяльність вимагає окремого обговорення і окремого звітування за останні чотири роки праці і змагань усіх союзових діячів у Канаді. Ми назвемо цей відтинки праці організаційним сектором УНСоюзу в Канаді, його постара-ємось відповідно посерегувати і подати до відомо велич-мишановним конвенційним делегатам.

1. ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ СЕКТОР І СТРУКТУРАЛЬНА ПОВУДОВА УНСОЮЗУ В КАНАДІ

Усе союзове життя в Канаді проводиться у 60-ох Від-ділах, які знову є зорганізовані в 4-ох Окружних Коміте-тах УНСоюзу. Координуючим центром усієї праці та всіх її ділянок є Канадська Канцелярія, а координатором цієї праці та відповідальним чинником за її ріст чи застій є ди-ректор Канадської Канцелярії.

Канадську Канцелярію створено 1 вересня 1959 року і від перших днів її існування я постійно виконував функ-цію насамперед як виконавчий секретар, а від 26-ої Звичай-ної Конвенції УНСоюзу — як її директор. Канадська Канцелярія УНСоюзу існує згідно з ухвалою Головного Уряду на своїм річному з'їзді в травні 1959 року, який рішив утворити її на терені Канади, що описля прак-тично переви у життя 1 вересня 1959 р. Головний Екзеку-тивний Комітет УНСоюзу.

На терені Канади зорганізовано ось такі Округи:

Округа	ч. відділів	ч. членів
Торонто	24	4,313
Ніагара	9	1,199
Монтреаль	9	1,521
Вінніпег	14	1,200
Дітройт	4	426
Разом:	60	8,859

Упродовж конвенційного часу організаційні вислди по-одиноких Округ ось такі:

Округа	Число зорганізованих членів	Процентове вико-нання своєї квоти			
Назва Округу	1966	1967	1968	1969	%
Торонто	509	575	446	353	138.48%
Ніагара	195	117	87	181	126 %
Монтреаль	246	112	68	140	91.29%
Вінніпег	137	152	169	173	131.45%
Дітройт	68	24	21	15	69.18%
	1,155	980	791	862	

Коли додамо зорганізовані члени кожною Округом впродовж останніх чотирьох років, то це дає загальне чис-ло 3,787 членів.

ПРОДОВЖЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ДОСЯГНЕНЬ ОКРУГ УНСОЮЗУ В КАНАДІ

Коли ми вже обговорюємо організаційні вислди Ок-ругу за звітний час і при кінці останнього 1969-го року ставимо відсоткові цифри при кожній Округу, то цей про-цент відноситься, наскільки дана Округа виконала за чоти-ри роки прийняті до виконання і забезпечення організа-ційні квоти. Так само треба пояснити, що вичисляючи кана-дські Округи, скільки відділів і загальне число членів в Округах, то це число охоплює тільки активних членів, не вчисляючи членів на виплатному забезпеченні і без-платному продовженні.

З гордістю треба підкреслити, що на 28 Округ УНСо-юзу за час від 1-го січня 1966 по кінець грудня 1969 кана-дські Округи кожного року займали передові й почесні місця за солідне і прикладне виконання своїх організа-ційних завдань. Нехай говорять факти:

1966-ий рік. Округа Торонто, зорганізувавши впро-довж одного року 704 нових членів, займає за найвище число приєднаних членів перше місце з-поміж усіх 28 Ок-руг ЗСА і Канади.

У цьому самому році Округа Монтреаль, маючи в своєму складі тільки 10 Відділів, збагачує баланс своєї ор-ганізаційної праці цифрою 246 нових членів, займає теж перше місце за найвище процентове здобуття членів для УНСоюзу.

1967-ий рік. Округи Торонто й Вінніпег займають теж свої передові місця, коли їхні досягнення будемо обчисля-ти після ключа здобутих членів у відношенні до скільки відділів, що їх ці Округи об'єднують. Округа в згаданому році зорганізувала 575 членів — Округа Торонто, хоч у її склад входять усього 23 відділи, а Округа Вінніпег, що на широкому просторі 4-ох західних провінцій охоплює тільки 13 відділів, зуміла виказатися організаційною цифрою зорганізованих нових членів 152.

1968-ий рік. Округа Вінніпег знову здобуває 169 чле-нів і одержує нагороду й призначення за найкраще процен-тове відношення новоприєднаних членів.

1969-ий рік. Округа Ніагара, зорганізувавши 181 чле-нів, а Округа Вінніпег — 173 нових членів, виходять з

міжокругових змагань за 1969 рік на чолі — перші місця, виконуючи вложені головною канцелярією УНСо-юзу організаційні квоти — Ніагара на 165%, а Вінніпег на 145%. Ці дві Округи ждуть ще на традиційні відзна-чення своїх досягнень, які підкреслять словом і аргумента-цією грамоти представників Екзекутиви УНСоюзу.

Всі ці пояснювальні вставки містимо в цьому звіті не на те, щоб підкреслювати специфічну вишуканість дося-гнень на організаційному відтинку канадських союзовців, а скоріше згадуємо про те, тому, щоб глибше використати в серця конвенційних делегатів віру про те, що простір Кана-ди і українська спільнота на канадській землі ще далеко не охоплені нашою організаційною системою УНСою-зу, що союзовий плуг не переорав ні пропагандивно ні пси-хологічно широкі маси багатих українських спільнот у Канаді й не оберикув усецілю їхні люди до приєднання і корисних ідей УНСоюзу. Вагато вже в цьому напрямі зроблено, наступити уже давно влямо застою і індуферент-ності українства в Канаді до УНСоюзу, але при тому слід не забувати, що ця гігантська еусидна голодні канцелярії УНСоюзу ще довго манитиме до нових організаційних до-ходів відважних союзових коністадорів, які в досягати і віддати підуть промешувати канадські простори, щоб українські маси в Канаді включили в активні ради УНСо-юзу.

Якщо канадські Окружні Комітети, відділові управи й їхні організаційні апарати у своїй неелегкій організацій-ній праці не сходять із широким шляхом реалізації програм розбудови УНСоюзу, якщо життя не уоуває їх на підірванні позицій і де послаблює їхнього завязати виконати свої організаційні завдання і обов'язки, якщо ми впрод-вочу вичуваємо більші і сильніші зриви до творчої дії союзово-го активу в Канаді, то безсумнівно в цьому ідеологію зма-гань як переконаний авангард висувуються відділові сек-ретарі, організатори різних класів і кваліфікацій та ідей-но-патриотичне членство відділових і Окружних управ У-НСоюзу в Канаді. Про це й проширок союзових діячів хочу саме дещо ілюстраційно статистичними цифрами за-говорити.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗДОБУТКИ ВІДІЛЛОВИХ СЕКРЕТАРІВ ТА ВІДІЛІВ УНСОЮЗУ В КАНАДІ ЗА ОСТАННІХ ЧОТИРИ РОКИ

(Подано тільки ті Відділи і прізвища цих секретарів, що зорганізували від 10 членів вгору).

Ч. Відд.	Організатор	1966	1967	1968	1969	Разом
49	Юречків С. Воак	4	6	25	5	40
402	А. І. Я. Бурій	100	61	25	30	216
407	В. Шарая	66	92	66	51	265
108	Д-р Т. Залуцький	20	18	35	16	89
	І. Курман					
410	Ада Горгота	19	1	9	10	70
411	Пастор В. Давидок		53	9	10	24
415	П. Гуменюк	15	12	4	3	34
418	І. Мельник	10	13	51	24	88
426	Я. Гуменюк	5	12	7	5	29
432	В. Пішковський	54	44	61	60	219
438	П. Вербоветський	4	13	20	17	54
439	В. Запорожний	16	30	31	26	103
440	Софія Куца	49	113	66	34	262
441	Д. Заневич	8	10	6	12	36
446	Д. Вабий (Ваббі)	12	3	—	5	20
453	Я. Ковальчук	4	—	—	—	4
456	В. Воркевич	22	18	7	7	54
460	П. Сахаревич	55	28	8	9	100
464	М. Хомин	14	24	1	5	62
466	Г. Нога	24	3	1	5	28
468	К. Чорномаз	6	7	8	18	39
470	І. Ленник	—	4	—	—	4
478	В. Осталяк	2	9	—	—	21
480	Я. Сполська	—	—	28	10	48
	24 Відділи	509	575	446	353	1,883

Ця таблиця показує здобутки поодиноких Відділів То-ронтської Округи за 4 роки, а теж відзеркалює праці-осєги відділових секретарів та організаторів. Ми бачимо, що першомом Торонтської Округи є пропагандорка розвитку УНСоюзу в Канаді пані Софія Куца, яка теж є секретар-кою Відділу ім. ген.-хор. Тараса Чупринки у 440 в То-ронті. Слід згадати, що організаторки С. Куца від початку своєї активної праці в УНСоюзі, яку розпочала після закінчення організаційно-секретарського курсу в 1965 р. на "Союзівці", за чотири і пів року безперервної праці не тільки наладнала внутрішнє книговедання свого 440 Від-ділу, але забезпечила теж 282 нових членів на загальну забезпечену суму \$ 850,000. Коли відрахуємо з цього загального числа 64 члени забезпечені акцидентними граматами на суму \$ 320,000, то наша організаторка і без врахування цих сьогодні дуже конечних грамот, є союзово-ю членомкою, забезпечивши двадцятьдвома граматами 218 членів на висоту забезпечення \$ 530,000. Слід теж під-креслити не тільки її організаційні осєги, але теж і позитивні примети її особовості, які у великій мірі допома-гають їй виконувати успішно важливі організаційні за-дання.

Характеризуючи дальше секретарів торонтської Ок-руги з виднішими успіхами організаційних вислідів, зму-симо в порядку черговості відзначити такі Відділи на те-рені простірної Округи й їхні секретарі:

Ч. Відд.	секретар	Число членів
407	Василь Шарая	255
432	Всеволод Пішковський	219
402	Яків і Анна Вурій	218
439	Володимир Запорожний	103
460	Павло Сахаревич	100
418	Іван Мельник	98
408	Д-р Т. Залуцький і І. Курман	89
411	пастор Василь Давидок	74
464	М. Хомин	62
466	Петро Вербоветський	54
456	Василь Воркевич	54
480	Ярослава Сполська	49
469	Карло Чорномаз	39
415	Петро Гуменюк	34
441	Дмитро Заневич	36
428	Ярослав Гуменюк	29
466	Григорій Нога	28
478	Василь Осталяк	21
446	Дмитро Вабий	20
410	Ада Горгота	20
49	М. Юречків і С. Воак	18
	Разом:	1,613

Організаторка С. Куца зорганізувала 262 22 відділи, які удосяглись відзначення за організаційну працю, зорганізували за час до 27 Конвенції 1,875 членів.

НІАГАРСЬКА ОКРУГА

Ч. Відд.	Секретар	1966	1967	1968	1969	Разом
412	о. М. Блаженко	50	18	12	2	82
427	П. Дяків	22	30	20	34	106
491	І. Сітко	4	30	5	—	39
451	С. Омельченко	8	14	13	38	73
454	М. Березюк	2	7	2	9	20
458	Ф. Стяхов	8	3	7	39	54
461	М. Шпурко	14	6	2	4	26
462	Р. Фаринчи	71	4	19	34	68
468	П. Самець	16	5	7	24	52
	Разом:	195	117	87	181	560

Як бачимо із статистики, найбільше членів за час ос-танньої Конвенції здобули Відділи: 427 — Петро Дяків, окружний організатор Ніагарської Округи, і постійний ор-ганізатор Окружної Управи Ефим Омельченко — діячий реалізатор союзової ідеї, своїм подумком словом зму-

сую сумління українських поселенців і виключає їх з ради активного членства УНСоюзу. Окружний організатор Пе-тро Дяків — це символ і реалізатор союзових завдань, це сумління і пригада для цих усіх, що хотіли б переконачи-ти без видних

Звіт заступника Головного Предсідника УНСоюзу Богдана Зорича

(Продовження зі стор. 3-ої)

поставляє, щоб цей найбільший Відділ у Монреалі осягнув організаційні висіди своєї праці до цифри 99.

Вінніпезька Область належить до наших чудових Округів, бо очолює її динамічний секретар Відділу 445, який рівночасно є гол. контролером і який замкнув баланс організаційного відтинку здобуттям 226 членів за останні 4 роки. По ньому слідує: найновіший і працює наймолодший секретар Відділу 444 у Саскатуні, який уже звітувати може за 60 приданих членів, а дост. суддя В. Корчакський — секр. 421 Відділу з Ріджайни за 61 членів. Обидва секретарі з Едмонтона: М. Наконечний — 497 і Т. Войтвіч — 503 організували сім'ї чи при допомозі організаторів точно 110 нових членів. Заслужили собі на згадку учителі „тай скул“ Д. Марцінок, який кожного року організує по кілька членів і випробуваний союзний сеньйор з Ванкувер Осип Касюхнич — секретар 498 Відділу.

Відділи Дітройтської Округи замітні тим, що один із найстарших Відділів у Канаді, організований ще в 1937 році ч. 341 — за останні 4 роки його секретар І. Хрін вивів до метричальної книги Відділу 61 нових членів, а Відділ 463 — якого секр. є тепер Нестор Костинюк організаційно виказав цифру точно 40 нових членів.

Я свідомий недовільні у з'ясуванні всіх аспектів союзових завдань, що їх доводилося нам у Канаді виконувати і роз'ясувати всім разом солідарно й на час. Чим було більше серед виконавців намічених програм зрозуміння до своїх обов'язків, чим більше на всіх ділянках союзових шляхів домінували співпраця, співдія і пошанування правопорядку, тоді все більше наших зусиль приносило для розбудови УНСоюзу кращі висіди, які в цілій системі УНСоюзу займали почесні місця.

КАНАДСЬКА КАНЦЕЛЯРІЯ

Згідно з ухвалою Головного Уряду на своєму річному засіданні в травні 1959-го року Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу створив з днем 1 вересня 1959 року Канадську Канцелярію, щоб координувати всі ділянки союзового життя в Канаді, їх розбудовувати, за них відповідати. Дванадцять років до нас вже, як для кращого адміністрування союзовими кадрами, для припосередження розбудови УНСоюзу, для виконання реально-практичної, скоординованої праці заіснував координуючий чинник у формі Канадської Канцелярії.

За час існування цієї канцелярії по сторони активів треба вписати:

1. Організування 18 нових Відділів у Канаді, які при кінці грудня 1969 року налічили разом 1,628 членів.
2. Організування Торонтської, Монреальської, Нітгарської і Вінніпезької Округів (Окружних Комітетів Відділів УНСоюзу).
3. Організування і переведення на терені Канади 3 організаційно-секретарські вишкільні курси з повною програмою навчання асекураційної ділянки, а крім цього багато організовано вишкільних секретарських курсів у різних осередках для ознайомлення секретарів з загальними і основними відомостями про забезпечування членів і ведення відділових книг.
4. Таблиця ч. 4 вказує, що за час існування Канадської Канцелярії всі Відділи в Канаді організували разом 8,788 членів на загальну забезпечену суму \$ 17,485,800.
5. Звітне останнє чотириріччя збільшило в Канаді союзове членство на 1,307 членів, а забезпечену суму теж збільшило на \$ 5,534,628.
6. Останній 1969-ий рік приніс Канаді збільшення членів на 159 осіб, а суму забезпечення на \$ 1,170,762.
7. Від 1 січня 1966 до 31 грудня 1969 р. всі Відділи з Канади вислали до фінансового департаменту УНСоюзу \$ 1,636,777.19 самих премій, що в порівнянні з попередньою Конвенцією збільшено висоту висланих премій на 84,635.87-долларів.
8. Підшукано 14 нових відділових секретарів крім 18 секретарів, які вийшли до організаційної праці шляхом заіснування нових відділів.
9. Відсвятковано Ювілейні дати 75-річчя творчої праці „Свободи“ і УНСоюзу.
10. Поставлено оперу „Анна Ярославна“, яку скомпонував д-р А. Рудницький для гідного відзначення історичної ролі УНСоюзу за час свого 75-літнього існування.

Коли я пишу про певну працю і про замітні її висіди, то слід розуміти, що всіми цими питаннями я не тільки цікавився як директор Канадської Канцелярії, але тільки з малими вижимками я творив ці активні сторінки УНСоюзу в Канаді, сам виконував важливі завдання і шукав теж за виконавцями великих, корисних і ідейних закуліс та планувань.

Я бажав при обговорюванні характеру праці й функції Канадської Канцелярії залишити традиційний досі розповідний стиль звітування, а з'ясувати цей характер у формі синтезу.

Скажу коротко — моя праця всестороннього змісту. Вона пливе широким руслом, її відтинки багато-жанрові не обмежувались восьмигодинним часом робочої днини, а не числив годин, не знав субот-неділь, святкових чи вакаційних днів. Часто телефонний дзвінок проривав нічну тишу, а безкоштовні зустрічі, поїздки, наради ділового характеру, виступи не зупинялися упродовж каденційного часу. Це не були ділянки ескурсії, але суворі ділові марші на захід і схід Канади. Мені доводилося давати інструкції, обчислювати касові книги, допильнувати акуратності звітування деяких секретарів, вирівнювати прогалини організаційних недотегнів, організувати вишколи, перекладомовою загривати до розуміння ідей УНСоюзу. Часто не ставало ночей у палких дискусіях, часто серед студень і морозів треба було пробиватися у віддалені місцевості різними шляхами й різними середниками льокомотції і вперто сити зерно правди про нашу установу. Я не жалів сил і здоров'я — я старався чесно виконувати свої завдання, хоч доводилося іноді знесилюватися, а то й зневіриватися, але я бачив поруч інертних одиниць здоровий український загал, а то й полум'яних ентузіастів, які кришили мене своєю постановою до проблем Союзу. Я вдячний всім тим, що впродовж моєї каденції були мені справжніми друзями й своєю дружньою співпрацею та розумінням моїх важливих завдань допомагали мені здійснювати велику ідею зміцнювати економічно-громадські позиції творця організованого українського життя на північно-американському континенті УНСоюзу серед української спільноти просторної Канади.

Я вірю, що пророблена праця буде мати рефлекси на майбутній розвиток УНСоюзу в Канаді. Це буде мені найкращою заплатою за мої зусилля.

КАНЦЕЛЯРІЙНА ПРАЦЯ

Відповідаючи за цілість праці і союзового життя у Канаді, я мусу бути в постійному контакті з усіма союзовими ділянками, відділовими Управами, а особливо секретарями, організаторами і Окружними Комітетами. Цей контакт провадиться різними шляхами: листуванням, обж-

иванням, друками, телефонними розмовами, особистими зустрічами, збірними конференціями чи діловими нарадами, а якісні організаційними виїздами й довготривалими поїздками в терен.

Маючи до диспозиції 60 організованих у 7-ох канадських провінціях Відділів УНСоюзу, віддалених іноді від себе кількома тисячами миль, треба виготовляти таку програму праці, яка найкраще відповідає б на цей терен і яка допоможе б належочіше використати для добра УНСоюзу організаційно-вироблену людину. Тому дискування з поодинокими секретарями сповняє важливу роллю, а заведені для всіх Відділів окремі теки, а для Окружних Управ записи в хронологічному порядку всіх подій і фактів, які на терені даної Округи відбуваються, дають нам образ пульсування організаційного життя на цілому терені. За пройдений етап праці тисячі писем, прохань, друків і ділових порад заповнили дві великі шафи Канадської Канцелярії, які, як може ствердити провірка членів Контрольної Комісії УНСоюзу, що вже чотири рази переглядала й провіривала характер канцелярської праці директора Канадської Канцелярії, заповнили 23 теки з важливими і багатотим матеріалом цілого життя УНСоюзу в Канаді. Коли до цього додамо сегрегування всіх урядових писем із асекураційних державних канадських департаментів, роблення фотокопій цих документів і пильнування реценції виконаності доручень асекураційної влади, а якісні теж сама контролю Асекураційного Департаменту з Оттави нашого союзового „бізнесу“ в Канаді, що провадиться впродовж кількох днів у приміщеннях Канадської Канцелярії, то перед нами, Шановні Делегати, на вою ширшій стають обов'язки директора цієї канадської канцелярії, яка сповняє не тільки престижну роллю в Канаді для заіснування аспірації чи амбції канадських союзців, але яка водночас виконує на терені Канади величезну вагу функцію, як уже зазначено, контактно, психологічно-виховного і пропагандивно-освідомлюючого чинника союзового життя в Канаді, його живішого пульсування, збільшення його продуктивності й захопуючого стимулятора здійснювати організаційні завдання союзових діляч, наших відданих секретарів і передових організаторів.

Це ж не самореклама, що в звітуваннях головного секретаря і організаційного керівника цілої системи УНСоюзу д-ра Ярослава Падюха на виготовлених ним статистичних таблицях про „найкращих організаторів УНСоюзу“, про „найкращі Відділи УНСоюзу“, про „здобутки постійних організаторів“, а знову в подібних таблицях заст. головного предсідника і керівника рекордового департаменту Володимира Сохана про „суми забезпечення нових членів“, про „друк нових членів по штатах і провінціям“, про „порівняння чисел членів і їх сум забезпечення“, а якісні таблиці окрема про „порівняння числа членів і їх сум забезпечення“, зладжена тільки для Канади, Канадські союзці займають передові місця, Окружні Комітети одержують відзначення за прикладне виконання своїх завдань, майно канадських союзців приліплено збільшуватися і стає поважним як економічним так і громадським чинником у Канаді.

Ото ж і ці розмови процеси не проходили відірвано від праці і програмових планувань Канадської Канцелярії та її керівника, тому по існування Канадської Канцелярії сьогодні всяка дискусія була б зайвою астратою часу й анахронізмом у модерних часах. Ми ще краще вичуємо й зрозуміємо роллю цього канадського чинника, коли заговоримо ще, бодай у справді сконденсованому, оформленні про мою пропагандивно-організаційну працю.

ПРОПАГАНДИВНО-ОРГАНІЗАЦІЙНА ПРАЦЯ

Це один із найважливіших і найсуттєвіших відтинків, які є справжніми творцями УНСоюзу, його розвитку, його потужності. Найкращий задум не пройде, найкраща думка не знайде визнацца, найкорисніше діло не можна зреалізувати, коли його не заісє ідеяна пропаганда живого слова, що оживляє людські, інколи мертві душі, своїм полум'ям запалює людські серця і знаходить шпору до своїх речників, носіїв, визнацца. Усе потребує у відповідальних моментах, коли знесилюється віра у власні сили, етимулу піднесення і розквіту сил, потребує віри в життя і віри у власні сили, щоб кинути їх у працю, творчість і доконувати закулісний діянь організаційного чи власного життя. Я сам, визнаючи ці принципи, я впродовж усієї своєї справді ідейно-відданої для УНСоюзу праці, голосив не десяти, а так за 15 років безперервного труду для розбудови і закріплення УНСоюзу в Канаді сотні доповіді. Голосив я й не шаблоновим стереотипним ладом, але я старався кожну доповідь, чи навіть короткі ювілейні чи святкові привітання, виступи на окупально-громадських, політичних чи релігійно-культурних імпрезах як репрезентант нашій великій організації, опрацювати як під оглядом змісту так і за вимогами форми солідно й культурно. У мене цілі томи випрацьованих доповідів, з яких багато оперт на історичних джерельних матеріалах чи вартісних літературно-художніх творах. Усе це я виготовляв на те, щоб представник такої передової організації як УНСоюзу на публічному виступі заговорив продуктивним словом і дав слухачеві вартісну та корисну думку. Ото ж пропагандивно я не залишив за собою за увесь час своєї 15-річної у Союзу праці ніякої прогалини чи прірви. Я брав участь у всіх важливих союзових святкуваннях, на яких виголошував доповіді, моє слово багато, багато разів лунало на хвилях етеру, його передавало радіопередачами для українського слухача в Україні, ним я на окремій радіопередачі в Торонто, 15 червня 1968 року з радіопередачі „Прометей“ з нагоди приїзду Іх Блаженства Верховного Архієпископа, яку то адвентиво спонзорував УНСоюз, виголосив 12-хвилинне привітальне слово від Українського Народного Союзу. Викаці всі кожорічні Загальні Окружні Збори, річні збори наших відділів, всі союзові імпрезові акції чи збірні зустрічі завжди кляли в програми своїх імпрез чи нарад мої доповіді, а опісля дискусійні питання, висновували проблеми і кінцеві підсумки чи інструкції невідкладних завдань. Насуватися питання, чи в одному колекційному звіті можна охопити таку ширинь і здиференційованість різних відтинків праці й їхнього виконання.

Адже ж я не був організатором і мене не можна заставляти чи робити порівняльних вислідів особистої моєї організаційної праці з вислідами об'єднаних чи постійних організаторів, яких завдання окреслює уже сама назва й які тільки всеціло віддани організації праці на терені своєї діяльності. Взаперечю, до їхніх обов'язків належали б ще вишкільні семінари для потребуючих секретарів, підшукування кращих відділових організаторів та пильнування виконаності відділових клітин супроти головного канцелярії УНСоюзу.

Я, як член Екзекутивного Комітету з призначення повної відповідальності за цілість праці в цілій Канаді, за всі ділянки многогранного союзового життя з усіма додатками його атрибутами, але теж і з усіми природними недоліками не тільки теренового, але менш і персонального характеру, мусів укладати програму своєї дії так, щоб жаден відтинку із цілістю не пропустити без належної уваги, опіки чи помочі. Тому мені про всі досягнення у цих ділянках, про всі скріплення УНСоюзу в Канаді і про всі реальні можливості його розбудови треба говорити одверто, згідно з дійсністю проходження усіх розмовних етапів, без перебільшень та без зайвого рекламування.

Кожна відтинку праці УНСоюзу я здобуваючи нових людей — це не безтурботній марші союзового секретаря чи організатора зуміти більших мій чи ідейно, це не зазначити товариські зустрічі зі впадливими чи зривними імпрезові вечорі з мистецькими програмами, але це важливі і важливий труд над оформленням української людини й включенням її в активні ряди великої української організації, що для українського народу, для української спільноти і її молодого покоління виконує і сповняє всеукраїнського характеру національно-культурні завдання. Успіх діяльності цієї переважної ділянки багато залежить теж від виконання і поставлення пропагандивного сектора, від справно-діючого його керівного апарату, від програмні виступу та форми слова, якого завданням є переконати й усвідомити серед чужого приманливого світу українську людину про потребу організаційного оформлення себе в рядках членів такої організації як УНСоюзу.

Я уже говорив докладніше про пророблену організаційну, адміністративну і вишкільну працю усіх Відділів та Окружних Управ у Канаді за останні чотири роки й цифрами вказував творчі досягнення збірних зусиль усіх союзців у Канаді над здійсненням конечности сильнішого розвитку УНСоюзу в Канаді. Вписаних мною 10 точок, що мали б бути показником нашої активності в Канаді, це тільки слабеньке відзеркалення справжнього вислідку труду праці й затраченої енергії, особливо цих союзців подруг і друзів, що постійно проявляли своє активне заітересування УНСоюзом на організаційному відтинку. Цих відданих відділових і окружних союзців ідейників я старався, бодай, кроку згадати і назвати в своєму звіті йні часи привітання і скласти їм в імені Канадської Канцелярії велике спасибі, бо ж вони по-справжньому доілювали й доілюють УНСоюзом як високоартістичну економічно-громадську силу і для її здійснення надружили свої серця розумінням основних завдань УНСоюзу і великим самшеством до ідейних завдань установи.

Дванадцятьріччя існування Канадської Канцелярії і моєї її праці як керівника, спочатку — як „екзекутивного секретаря“, а пізніше як „директора“ серед різних контроверсійних тлумачень навіть найвищими керуючими чинниками УНСоюзу генези її створення, розглядаючи її дії і вплив на сьогоднішній стан УНСоюзу в Канаді з усіх аспектів його розвитку — це бездискційне питання, УНСоюзу в Канаді — це вже високо-заангажована українська громадська одиниця і в ієрархії організаційної структури так поважної організації годі подумати, щоб всеобидно образ її діяльності не був координований і унагромадований пропагандивним чинником ідейних клітин, керуючим центром організаційної праці і справжнім репрезентантом усіх її творчих виявів. Детальна аналіза цього до сьогодні не роз'язаного питання, визнацца Канадської Канцелярії як історичного координуючого чинника союзової праці в Канаді і надання йому Статутного оформлення, гострото існуючого стану і конечністю його зміни визнаються такі серйозної роз'язки цього питання.

Коли я порушую питання браку існування устійненої і угайденної концепції припешеного росту УНСоюзу в Канаді, то під цим розумію упорядкування таких відтинків і ділянок союзового життя:

1. Саме приміщення канадської канцелярії, що вона не містилася в приватній хаті в підваллі, але в та му місці, яке відповідає б престижному значенню УНСоюзу.
2. Канадська Канцелярія діє без бюджету і не має жадної канцелярської сили, хочби навіть на часове зайняття.
3. Упорядкування і координування організаційного сектора, якого не можна провадити кількома керівниками і тосподарити ним з двох центрів без консультації і без узгодженя.
4. Упорядкувати фінансову політику Екзекутивного Комітету супроти Канади і її союзних членів.
5. Упорядкування моргеджових справ, які веде безпосередньо для Канади вужча Екзекутива без узгодження з відповідальними чинниками в Канаді.
6. Приспівити рецензує ведення усіх союзових книг, які провадять „чиф ейджмент“, а які є одною із ділянок праці директора Канадської Канцелярії, згідно з вимогами Державного Асекураційного Департаменту в Канаді.

Тут можна наводити цілий ряд внутрішніх труднощів, що заібрають аж надто багато часу на їхнє висношення, замість використати цей час і всю енергію на збільшення членства УНСоюзу та на скріплення престижу нашої організації. І тут саме треба говорити про можливість розбудови УНСоюзу в Канаді на базі цієї дійсності, яка зараз існує, треба говорити про ці речі одверто, бо інакше як постійно будемо тупцювати на одному місці, не злізні дерейти межі самообгородження там, де потрібної санції, сміливої думки, певного злму а підході до розбудови союзового життя і, найважливіше й найпильніше, а реалізації устійнених планів праці і програми праці.

Дійсність диктує нам, що при дальшому континууванні десьогоднішнього роз'язування канадських союзних проблем у всіх аспектах їхнього існування, при наявності цього самого організаційного апарату і цієї самої структури, Канада на поважніші успіхи рахувати не може. Тільки зривники або люди без глибокого критичного змислу можуть малювати в цій ситуації перспективи великого розвитку УНСоюзу. Я ятоючись, що поверх 15 років орго союзовим плугом широкій канадській простору, хочу вкрити, всім вельмишановним делегатам 27-ої Конвенції УНСоюзу очі на те, що при сучасній політиці Екзекутивного Комітету УНСоюзу у відношенні до Канади, є загроза, що не шляхи росту простелить нам час, а радше треба буде надіслано змагатися за адержання існуючого етату, щоб не допустити до поважнішого спаду членства. Це наіспределення критичної сторінки справи, але її не можна помянути при аналізі цілісті союзового життя у Канаді.

Коли Канада, маючи того рода внутрішні перешкоди й труднощі, які на шляхах організаційної праці все-таки сталять неоподібні барикади, і коли ця союзова Канада практично, як вказує баланс праці, практично провадить свою дію слабше й не гірше за союзних реалізаторів великої ідеї УНСоюзу і ЗСА, то скажіть, якими дорогами прогресу організаційних вислідів поточиться б союзний віз у канадській країні, якщо б у тому поході наших союзних ідейних робітників стали:

1. Гармонійне поєднання усіх організаційних сил у Канаді.
2. Реалізація одного устійненого плану, одної програми, достосованої кожного року до організаційних потреб наших союзних клітин у подинних провінціях і якщо б всі ці сили економічно використувували на скріплення союзового фронту і союзового життя, а не на витрачування їхньої енергії на поборовання проявів моральної та фізичної відосередчючі дії.
3. Ізвестність і моргеджова політика, про які вже була згадка, „Канадська Союзівка“ і Дім УНСоюзу в Канаді, вирівняння особистих перівностей і переіраженних амбцій — отей бар'єр, що спиняє і послабляє організаційну працю — все це від початку створення Канадської Канцелярії аж по сьогодні, тільки останньою ці речі вичувальсь куди сильніше, живе тільки в сфері обіжнок, недовіреня, у сфері роблення вражень на запити гарячих союзців із Канади. А тим часом карусель праці не знає зупинки, він мусить крутитися безупинно.

Я хочу закінчити цей розділ позитивним заізначенням, думкою про велике майбуття розвитку УНСоюзу в Канаді. Адже в історії канадського УНСоюзу знаємо своїх носіїв, який доводилося змагатися із підривом праці зі сторони відосередчючих течій і злих людей, які зустрічали й частинні пристрасті різних елементів. Маючи перелі своїм зором бачене таких активних трудів, що їх кожного дня прокладала організація УНСоюзу впродовж 75 років, маючи перед тим же зором вельмиєську будову важливих досягнень із усіх теж важливих, а радше найважливіших ділянок українського життя, то доводиться якнайменше сказати ось що:

Візія майбутнього для УНСоюзу в Канаді — з великими перспективами! Це твердження творчої думки, ідеї УНСоюзу — це витвір, у якому бачимо глибок тух, що його творили, що вкладали в його свій труд, своє вміння, свою надженню, вельмишу душу!

МОЯ ОРГАНІЗАЦІЙНА ПРАЦЯ

Усе дотеперішнє звітування промережане викладом моєї особистої праці, моїх трудів, моїх внутрішніх переживань і постійних фізичних мандрів по всіх просторах широкій Канаді. П'ятнадцять років зустрічали мене провінції Канади серед сонячних днів, спек і саскачеванських вітрів, серед сніжних заметів і студених морозних мандрів змозою по степових провінціях західної Канади. Немає в Канаді ні одного Відділу УНСоюзу, якого я не відвідав без немає відділової чи Окружної Управи, з якими я не провадив би ділових нарад, зборів і організаційних завдань. Організував нові Відділи, брав участь у їхньому відкритті і давав перші практичні вказівки, творив Окружні Комітети, шукав за новими організаторами-відділовими секретарями й скрізь старався освіжити, скріпити й збагатити союзове життя УНСоюзу в Канаді.

Маючи за собою пророблений етап великої організаційної праці сьогодні гол. контролером Вол. Гіранком, що впродовж довгих років засів особливо в Онтаріо і Квібеку зерно союзової ідеї, малюю віддану й мертвою працю в західних провінціях Канади ідейного союзця Івж. Вол. Коосера, гол. гол. контролера УНСоюзу і його помічника, покійного Василя Гладуна, а якісні, опираючись на славіні традиції існування у Канаді УНСоюзу вже понад 39 років, коли за першу дату канадського УНСоюзу візьмаємо Відділ 49-ий в Торонто, то а вже май, так сказати б, історичну традицію продовжувати велике й корисне діло УНСоюзу в Канаді.

Мій організаційний старт до творчої дії розпочав а з днем 15 березня 1955-го року, коли річні збори вибрали мене секретарем цього найбільшого 432-го Відділу в цілій системі УНСоюзу. Заізнавшись із складністю секретарської праці та опанувавши тактику і методіку організаційного відтинку, я усією істотою увійшов у союзове життя, його визнач, збагачував і ідейно пропагував на всіх доступних місцях мого перебування.

За цей час, виконуючи різні додаткові функції, що потягли за собою витрату багато часу, енергії, адронів і впадів у терен, я організаційно можу вказувати ще тільки найбільш своєї праці:

Від 15.III.1955 до 31.XII.1957	323 членів за \$367,500 заб.
від 24-ої до 25-ої Конвенції	558 членів за \$618,000 заб.
від 25-ої до 26-ої Конвенції	459 членів за \$856,500 заб.
від 26-ої до 27-ої Конвенції	255 членів за \$682,000 заб.

Разом я забезпечив 1,593 члени на загальну суму забезпечення \$2,524,000.00.

У суму забезпечення не входять цифри подвійного забезпечення, що піднесли б її до 4-ох мільйонів долларів, а теж не входять ці забезпечені члени, які здобуто під час мого перебування організаційної праці в терені, за рахунок в кредит місцевим відділовим секретарям. Належно висвітлити це питання було б дуже складно, але воно без огляду на здобуті поодиноким організаторам чи секретарям, відіграє поважну роллю в організаційному рсті УНСоюзу й стверджує конечність впадів у терен відповідальних чинників за існування УНСоюзу в Канаді та за його розбудову.

Мої поїздки у терен за звітний час було безліч. Я тричі відвідував західну Канаду. Іноколи (1967 і 1969) мої організаційні поїздки безперервно тривали до два або більше місяців. Я мандрував горістими шляхами Британської Колумбії, просторами сонячної Альберти, Саскачевану і Манітоби. Скрізь доводилося разом із відданими секретарями організувати нових людей, освідомлювати їх у конечності приналежності до УНСоюзу і просити про допомогу у виконанні важкої праці.

Коли вже я при обговорюванні організаційного сектора й висоті суми забезпечення, то ми мусимо до уваги взяти теж важливий момент, коли організаційно оформлювалося нового члена персоналієм і усвідомлювання, коли ще не було в УНСоюзі всіх родів модерніших забезпечень і коли ще не влетпувала праці організаційної моргеджова політика.

Я мусу ще додатково підкреслити такі моменти, зглядно події із союзового життя, в якому мені припадає не підрядна ролля:

У 1962 році разом із пок. гол. радним Б. Мельничком і сьогоднішнім головою Округу і гол. радним Д. Попадівцем всім разом їздив на засідання і переговори з членами Дирекції „Самомоіч“ у Монреалі, а 30 грудня 1962 р., разом із гол. секретарем д-ром Я. Падюхом і тима ж сими членами відбували дискусійні збори „Самомоіч“ і висотні рішення виключити їх усіх у члени УНСоюзу.

Ще 28 січня 1963 р. розпочав я переговори з членами Центрального Союзу Українських Братств в Торонто в справі злужки всіх їхніх членів у числі 315 осіб з УНСоюзу. За цей час відбув а багато засідань із членами Центральної Управи СУВ, у склад якої входили три найактивніші члени: Андрій Вак — голова, Микола Юрчиш і Степан Вовк як секретар. Почавши від попереднього 1969-го року, відбувалися зустрічі в Канадській канцелярії, багато телефонних було контактувань і розмов, багато треба було з цими справами звертатися за висношеннями до головної канцелярії УНСоюзу, головню до д-ра Я. Падюха і до адвоката Я. Ботюка, щоб якісні допровадити ці важливі справу до завершення і по сторони активів Канадської Канцелярії поставити імплюуючу цифру нових членів у окількості 273 осіб, які вже стали активними членами УНСоюзу і вплатали понад \$37,000 у формі запомогого фонду до фінансового департаменту УНСоюзу. Безперервно, що найбільшим прихильником, найактивнішим реалізатором і найбільш відданним патріотом цієї злужки був секретар СУВ, а рівночасно секретар УНСоюзу ч. 49 Станіслав Вовк і йому справді належало за його труд для оформлення цілої трансакції визитково призначення і поділу.

(Закінчення буде)

**НЕ Є ДОБРИМ БАТЬКО ТА МАТИ,
ЯКІ НЕ ЗАБЕЗПЕЧАТЬ ДОСТАТНЬО
СЕБЕ І СВОЇХ ДІТЕЙ
В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ.
ВІД ЖИТТЯВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
УЖЕ ЗАВТРА МОЖЕ ЗАЛЕЖАТИ ІХ
ВЛАСНА ДОЛЯ ТА ДОЛЯ ІХ ДІТЕЙ!**

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви вислати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE 5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

БАЛЬ українського хору „ДНІПРО”
в КЛІВЛЕНДІ, Огайо — відбудеться в СУБОТУ, 12-го ЛЮТОГО 1972 РОКУ в залі WAGNER'S COUNTRY INN 3855 Center Ridge Rd. Westlake, Ohio
Протягом балю о год. 9-й вечора. Дебютанток просимо зголошувати до пани В. Кавки. Телефон: (216) 884-3219

ОСЕРЕДОК СУМА ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА в БРУКЛІНІ, Н. Й.
— влаштує —
МАЛАНЧИН ВЕЧІР
в суботу, 15-го січня 1972 року в АУДИТОРІЇ ЦЕРКВИ СВ. ДУХА при 160 North 5th Street
Оркестра „МРІГ” Співає п. Р. Лещинський
Початок о год. 9-й веч.

Увага! Нью Брансвік, Бавнд Брук, Менвіл! Н. Дж.
33-й ВІДДІЛ ООЧСУ щиро запрошує всіх на **НОВОРІЧНУ ЗАБАВУ** в суботу, 15 січня 1972 р., початок год. 8:30 веч.

Христос Рождається!
ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
під час Різдвяних Свят в 1971-72 році в Катедрі св. Ап. Андрея Первозванного 90-34 139th Street, Jamaica, N.Y. 11435

6-го січня, четвер — Навечеря Різдва Христового, Свят-Вечір — суворий пост. Велике Повечеря — 5-та год. веч.
7-го січня, п'ятниця — Різдво Христове — Утрена — 10-та год. ранку. Вожествена Літургія — 10-та год. ранку.
8-го січня, субота — Собор Преса. Богородиці — Вожествена Літургія — 10-та год. ранку.
9-го січня, неділя — Св. Первоуч. Архид. Степана — Вожествена Літургія — 10-та год. ранку.
13-го січня, четвер — Всесв.чн Відправа — 5-та год. веч.
14-го січня, п'ятниця — Новий Рік, св. Василя Ведикого — Вожествена Літургія — 10-та год. р.
18-го січня, вівторок — Навечеря Боговавлення, Годовна Куть — Суворий пост. Вожествена Літургія і Велике Освячення Води — 10-та год. р.
19-го січня, середа — Боговавлення — Вожествена Літургія і Велике Освячення Води — 10-та год. ранку.

Настоятель Катедрі —
о. протопресвітер
д-р ЯКІВ КОСТЕЦЬКИЙ

Дітройт — Стефанікові

Для 19-го грудня м.р. в залі Українсько-Американського Осередку для відзначення століття народження Василя Стефаніка, запрошено до Дітройту наймолодшого його сина Юрія, з Едмонтону. Представив його громадству Едвард Козак, голова Культурно-Громадського Клубу. Аудиторія з піснотизмом прийняла Юрія Стефаніка сина славного письменника, і вітала його довгими оплесками.

Юрій Стефанік, літературознавець, підготував книгу про свого батька і він в доповіді „Стефанікові герої в дійсності” часто користувався своїм манускриптом. Юрій Стефанік коментував читане завагами, особливо коли тими героями були колишні мешканці, в Русові, де жив і писав свої новели Василь Стефанік, а що він сам знав цих людей, то його коментарі були дуже цікаві.

У рецитатії новели Стефаніка „Мос слово” взяло участь трое молодих людей: Христя Никифоряк, Деніс Груник і Ліда Гладіш. Програма вечора підходила своїм тоном під творчість

Стефаніка. Влаштував його Культурно-Громадський Клуб. Сцену декорував портрет письменника, нарисований вуглем — маестром Козаком. Крім цієї академії, що тут описана, для своїх членів відзначили Василя Стефаніка Клуб Книголюбів, а також Клуб Емеритів.

9 СОВЕТСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ ЗАПЕЛЮВАЛИ до Міжнародного Червоного Хреста і всіх країн світу, щоб вони старалися за злягднення нестерпного режиму в їх казеті в Потмі. Між прохачами - в'язнями є й Сімас Кудірка, якому не вдалося втекти з советського на американський корабель.

УКРАЇНСЬКЕ АКАДЕМІЧНЕ КОЗАПТВО „ЧОРНОМОР’” — ЧЕРНІВЦІ в США дільється суцільно віткою зі своїх Членством і Українським Громадством, що дня 26-го грудня 1971 р. нездійснено і передчасно на 52-му році життя відійшло у Вічність.

НАТАЛІЯ ГНІДИЙ з Ліпечевих
уродженка в Чернівцях на Буковині.
ПОХОРОН відбудеться дня 29-го грудня 1971 р. у Філадельфії, Па.
Горем прибитим Мужеві, Дітям, Сестрі і Родніи Покійної висловлюємо наші щирі співчуття.
ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!
СТАРШИНА

Дільмося суцільно віткою з Родиною та Приятелями, що в неділю, 2-го січня 1972 р. відійшла від нас у Вічність по важкій недугі наша Найдорожча **ДРУЖИНА, МАМА і БАБУНЯ**

бл. п. Д-р ДОМІЦЕЛЯ з ГУПАЛІВ ЯСІНЧУК
бувша старшина-лікар УГА та учасниця Високопольних Змагань України.

ПОХОРОН відбудеться 6-го січня 1972 року о год. 1:15 по пол. на Українському Католицькому Цвинтарі св. Марії на Фасе Чейсі біля Філадельфії, Па.

Горем прибитим:
чоловік — д-р І.І.ЯСІНЧУК
донька — д-р ЗОЯЯ з чоловіком
д-ром ПОСІФОМ ГРІФФО
швагін: ГОРДІЙ, МАРКО

В пам'ять мого Батька
сл. п. акад. проф. **ОЛЕКСАНДРА ЯНАТА**
дільного члена НТШ
складано суму 100.00 доларів на Ювілейний Фонд НТШ — а нагоди його сторіччя.
Бруклін, Н. Й. Маріяна ЯНАТА

Балева зала V.F.W.
600 Washington Ave., Menville, N. J.
Оркестра „ОГО” (О. Головацького)
В перерві виступить студентський танцювальний гурток під керівництвом п. **ОРЕСТА ЦАП**.
УПРАВА ВІДДІЛУ

КООРДИНАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКИХ КОМБАТАНТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ в ДІТРОЙТІ повідомляє Приятелів, Знайомих і б. Воїнів Українських Армії, що по короткій недугі, дня 29-го грудня 1971 року, помер

сл. п. ІВАН КОЦУР
б. старшина Українських Січових Стрільців, в останньою голову нашої Організації. Покійний народився в повіті Рудик, Україна.
ПОХОРОН відбудеться дня 31-го грудня 1971 року, в Дітройті, Мш.
УПРАВА

Замість квітів на могилу
бл. п. МАРІЇ ЛЮБЧАК
складують 50.00 доларів на УСХС в Мюнхені, Німеччині Софія і Ярослав **РОЖАНКОВСЬКІ**

Дільмося суцільно віткою з Родиною, Приятелями та Знайомими, що дня 1-го січня 1972 р. в Лондоні, Англія відійшов у Вічність після довгої і важкої недуги

бл. п. проф. МИХАЙЛО ДЛЯБІГА
Покійний нар. в р. 1906 в селі Торки, пов. Перезишль, був професором Торговельних шкіл в Львові і Перемишлі, старшиною Першої Української Дивізії УНА та учасником боїв під Бродами. Після війни був директором української кооперативи в Лондоні, на яку то пости закінчив своє трудове життя та поше турбот життя.
Покійний, оспритим —
донькою — ЛІДУ
Залишив у глибокому смутку:
Тещу
сестер: **КСЕНЮ** з родиною в Америці
КАТЕРИНУ, РОЗАПОЮ і МАРІНКУ з родинами в Україні
братів: **ІВАНА** з родиною в Україні
ВОЛОДИМИРА з родиною в Німеччині та двоюрідних братів — **ПЕТРА і ОСИПА** з родинами
ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

бл. п. ЄВГЕНІЯ ЮРКІВ з Лісновацьких
бувша учителька Стрибичів.

ПАНАХІДА у неділю, 2-го січня 1972 р. о год. 7:30 веч. з похороном заведемі Thomas M. Quinn, Long Acre, Ситі, Н. Й.
ПОХОРОННІ ОБРЯДИ в церкві Чесного Хреста в Лонг-Айленді Ситі, Н. Й. у понеділок, 3-го січня 1972 р. о год. 9-й ранку, а згодом на цвинтар св. Володимира у Брукліні, Па.
У глибокому смутку:
донька — **ЛІДІЯ БЕЛЕНЦІВ** з мужем **МИХАЙЛОМ** та синами: **ЮРИСМ** та **АРТУРОМ**
син — **ЮРИЙ** з дружиною **АННОЮ** та дітьми: **МАРКОМ і РЕНАТОЮ**
сестра — **СТАНІСЛАВА ГРЕБЕНЯК**
сестриня — **д-р ГРЕТА ГРЕБЕНЯК**
сестра — **ОЛЬГА ПАВЛОВИЧКА** з родиною в Польщі

СТЕПАНА МИЦАКА
інженера-хіміка, члена Т-ва Українських Інженерів, члена місцевої українсько-католицької парафії і громади, уродженого в Топільщині б. Старого Сльбома, 13-го квітня 1926 року.
ПОХОРОН відбудеться 31-го грудня 1971 року в Сіднею.
Тяжким жалем і горем прибиті:
ОЛЬГА МИЦАК — дружина
СЛАВА, ЛЬОНЬО і СОНЯ — діти
МИХАЙЛО і АНТОНІНА — батьки
СТЕФАНІЯ — сестра з мужем **СВІСЛОМ ЗНЕПЕКВИЧЕМ** Родина в Австралії, Америці і в Україні

В ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Любого і Найдорожчого **МУЖА і ТАТА**
сл. п. НЕЗАБУТНЬОГО Проф. Д-ра МИКОЛИ ПОЛЕВСЬКОГО
видатного півніста і педагога, професора Харківської Віденської Ринської Консерваторії й Українського Музичного Інституту в Нью-Йорку і Філадельфії буде відправлена
ПАНАХІДА
в неділю, 9-го січня 1972 року о год. 12-й дня в **КАТЕДРІ СВ. ВОЛОДИМИРА** 160 West 82-га вул. в Нью-Йорку, Н. Й.
ЛЮДМИЛА — дружина
ЗОН — донька

Дільмося суцільно віткою з „Членством ОУА „САМОПОМІЧ” і цілою Українською Громадиою, що в середу, 29-го грудня 1971 р. відійшов несподівано у Вічність

бл. п. ІВАН КОЦУР
Член Головної Контрольної Комісії ОУА „САМОПОМІЧ”, національний делегат на 7-й Делегатив, б. старшина УСХС, УГА, учасник Високопольних Змагань, відзначений громадянським Орд.

ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, 31-го грудня 1971 р. в Дітройті, Мш.
ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!
Горем прибитий Дружині і Родніи Покійного складують висловити глибокого співчуття.
ГОЛОВНА УПРАВА ОУА „САМОПОМІЧ”

В глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що 31-го грудня 1971 року по короткій але тяжкій недугі, заощотрена Найсвятішою Тайнами, відійшла у Вічність на 90-му році життя, наша Найдорожча **МАМА, БАВЦІЯ і ПРАБАВЦІ**

ЗЕНОВІЯ ФІЛИПОВИЧ з Шашкевичів і Луцинів
вдова по бл. п. о. деканові **ПОСІФОВІ**

ПАНАХІДА відправиться в п'ятницю, 7-го січня 1972 року о год. 8-й веч. в докторському заведемі Населення — Drepan Funeral Home, 858 N. 22-га вул. у Філадельфії, Па.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ почнуться в суботу, 8-го січня 1972 р. з того ж заведемі о год. 8:30 ранку до церкви св. о. Миколая при 24-й і Поплар вул., звідси Тілою Освяченою будуть перенесені на Вічний Спочинок на Український Католицький Цвинтар на Фасе Чейсі

Горем прибиті:
доньки: **ОЛЕНА**
ІРИНА МІЛЯНОВСЬКА
СОФІЯ ВОНТОРСЬКА з мужем **ОЛЕКСАНДРОМ**
сини: **ТЕОДОЗИЙ** з дружиною **ЯРОСЛАВОЮ**
КОРНИЛО з дружиною **МАРІЄЮ**
ПОСІФ з дружиною **ОСІПОЮ**
ЄВСТАХІЙ
швагін: **ДАРІЯ, ЗЕНОВІЯ** з дружиною **КЕТІ** і **ЗЕНОН**
пращувати: **АНІТА, АНДРІЙКО, ОСІП, РОБЕРТ, МАРУСИ** та бліска і дальша Рідня.

Замість квітів на могилу, проситься складати пожертви на Фонд Верховного Архієпископа Посіфа VII або на заповідник Маріяни Шашкевичів у Вінніпегу, Канада.
Адреса Родини: 4816 N. 13th Street, Philadelphia, Pa. 19141

Ювілей УВУ над Паціфіком

Два більших міста в ЗСА над Паціфіком — Лос-Анджелес і Сан-Франциско — розпочали жваву підготовку до відзначення 50-річчя Українського Вільного Університету, що відбудеться на весні 1972-го р. Координатори Ініціативи — Координаційний Комітет Ювілейних Відзначень на Заході ЗСА з місцем осідку в Денвері, Колорадо, отримав деякі дані про ход тієї підготовки — від Українського Культурного Осередку в Лос-Анджелесі та від Відділу УККА в Сан-Франциско.

УКО в Лос-Анджелесі присвятив свій черговий місячний бюлетень п. н. „Вісті УКО“ (гол. ред. Оля Муць) за листопад справі Ювілею УВУ. А в Рідзінгтоні числі того бюлетеню повідомляється про засування Почесного Ділового Комітету для відзначення 50-річчя УВУ. До Почесного К-ту входять на сьогодні всіх трьох парафій у Лос-Анджелесі: о. Арх. О. Довгаль, о. Дек. М. Кол.

Наймолодша парафія УПЦ

Наймолодша в Чикагському деканаті парафія УПЦ св. Андрія в містечку Довнерс Гров відзначила перший рік свого існування храмовим святом 12-го грудня м.р. Невтомною працею вірних — віднашли свої церкви, свято-андріївська парафія стала на чолі до оцим магнетом, який притягує до себе чимало розпрошених по південно-західних окраїнах Чикаго незорганізованих православних (а втім і неправославних) українців, які віднайти себе в невеличкій общині (около 40 родин), але ідейній громаді, очоленій відомим на терені Чикаго душпастирем о. Орестом Куліничем.

На перше храмово свято прибули до Довнерс Гров численні гості з інших українських парафій, а крім цього — це українське свято за-

Закінчується підготовка до друку першого українсько-португальського словника

Курятба, Бразилія. — Колишній старшина Української Галицької Армії п. Василь Гушало, який у 1920-х роках поселився в Бразилії, закінчує багаторічну працю свого життя „Українсько-португальський і португальсько-український Словник“, що охоплює понад 40 000 слів — таку кількість мають кращі словники загально-розмовного характеру в культурному світі. У Бразилії Василь Гушало спочатку вчителював, потім працював у керівництві фірми „С. Люмпер а Кольт“, а останнім часом, перед відходом на пенсію, працював високом урядовцем у Федеральному Міністерстві Фінансів Бразилії, в його делегатів на естадо Парана. Живе в Порто Уніон. Українці в Бразилії дуже потребують, особливо для молодших поколінь та їх для молодих професіоналів і вчителів, підручників і ін., такого словника, при тому він матиме

Проблема сучасної океанографії

(Доповідь в УВАН) Про деякі проблеми сучасної океанографії доповідав на конференції фізико-технічного відділу УВАН у ЗСА 11-го грудня 1971 р. д-р А. Либачський. Д-р Юрій Бульбенко, хемік-дослідник, що тепер є віцепрезидентом компанії Біомедікс у Принстоні, відкрив конференцію і представив доповідь. Він поінформовав, що д-р Либачський закінчив університет у Лсжі, Бельгія, а докторат отримав у Бруклінському Політехнічному Інституті. Тепер він — професор Нью-Йоркського Технологічного Інституту. Д-р Либачський сказав, що його доповідь є лише краплиною в океані проблем, що мас сучасна океанографія, і зупинився лише на кількох проблемах, зокрема пов'язаних з його працею фізико-хеміка. Методи фізичної хемії широко застосовують у вивченні складу морської води і виміна матерії між океаном і атмосферою, між океаном і седиментом на його дні. Доповідач подав таблиці хемічних сполук, що містяться у морській воді і в седи-

Загальні Збори Пластрияті в Нью-Йорку

Для 4-го засідання у залі Пластотного Дому відбулися Загальні Збори Гуртка Пластрияті в Нью-Йорку. Зборами проводила президія в складі: пл. сен. С. Ривак — голова й пл. сен. М. Данилюк — секретар.

За діяльності Гуртка Пластрияті звітувала голова Стефа Косович і референти подинних відділів. Із звітів присутні довідалися, що Гурток Пластрияті в Нью-Йорку об'єднує 250 членів, здебільша батьків пластової молоді. Однак, є і батьки, які ще не включилися до праці, а багато із членів — пасивні і мало цікавляться вихованням їхніх дітей. З голівничих ділянок виконавчої праці у календі треба згадати про уряджувані імпрези для пластової молоді, як коштовніку новадств, спільне сидання для пластуців після св. Причасття, Пластове свячення і інші. Управа Гуртка активно відночалася у організацію літніх пластових таборів. Гурток Пластрияті допомагає матеріально Пластові в його виховній роботі пластової молоді.

В дискусії над звітами порушено ряд справ, що відносяться до внутрішньої і зовнішньої діяльності Пластрияті. Особливу увагу звернено на справу приєднання нових членів і активізацію батьків, які відстали від роботи Гуртка. Після ухвалення абсолютного

Успіхи хору „Дніпро“

Клівлендському хору в „Дніпро“, та його відзнакою директором Євгенів О. Садовським надіється призначення за дві імпрези, які цей хор дав в останньому місяці 1971-го р.

У суботу, 11-го грудня, у 50-річчя трагічної смерті М. Леонтовича, відіано поклоніння геніальному композиторові концертом його творів. Струнна дитячо-юнацька імпреза в залі Парма Шеф Джуніор Гей Скूल, витримана у належному стилі словом музиколога, д-ра В. Вітвицького, з Дітройту, зяючала у вольному частину програми сім пісень (солісти: Ю. Подільський і О. Мороз), та сцену з опери „Нарусальці Великий“ (солісти Ю. Оршківський і Надя Волчанка).

В неділю, 26-го грудня, о. год 4-й по полудні, на телевізійному каналі ч. 5 відбувся традиційний концерт українських колядок. Директор Є. О. Садовський зробив привітний несподіваний хлос'ячий хором школярів, св.ци. Йосафата: наші „Зінгер-квабен“ проспівали 4 колядки, при тому одні („Свята Віра“) композиції свого директора, Є. О. Садовського.

Вагату барявисту програму збагатили нараторка, Дарія Голубець-Якубович, зручно

Помер французький актор і пісняр Моріс Шевальє

Париж. — Першого дня 1972 року в одній із лікарень у Парижі помер всесвітньо відомий співак-естраданник і конференсьє Моріс Шевальє, проживши 83 роки, ще два роки тому він часто виступав перед риблюкою. До лікарні переїхав минулого місяця, щоб лікувати давню хворобу нирок. Напередодні смерті йому стало краще і всі чекали його видужання, але смерть сталася несподівано. Моріс Шевальє розпочав свою артистичну кар'єру з незмінним успіхом і з незначним успіхом понад 60 років тому. Випрозов майже півстотіччя він виступав із відомою французькою акторкою Меестенгер з „мюзік-голу“, давав індивідуальні концерти, міг тримати публіку

Маленька українка народилась на височині 8 кілометрів

Клів. — Напередодні 1972 року з Ташкенту вилетів уночі в Україну літак типу „Л-18“, з 89 пасажирами, між якими була й майбутня мати Ганна Сисюк. На височині 8 400 метрів жінка, яка мегла відвідати родичів в Україні, почала пологи. Частину пасажирів перевели вгору літака, боргма і кіла змонтували з кількох крибел каналу, а вилетіли пасажирів-дівчарі Карпова і А.

СПОРТ

ФУТБОЛЬНИЙ СІМКОВИЙ ІНДОРТУРНІР

У неділю 18-го грудня м. р. в Чикаго, Іллі. почався традиційний футбольний індортурнір 1971/72 в залі, покритий штучним астротрофом, Інтернаціонального Амфітеатру при 43-й вулиці і Гальстед Евею на Шілдні Чикаго. У залі Інтернаціонального Амфітеатру відбувся перший індортурнір у році 1970, а цей другий із черги триватиме десять тижнів з такими датами: — дві неділі в 1971-ому році, чотири неділі: 2-го, 9-го, 16-го і 23-го січня 1972-го року й чотири неділі: 5-го, 12-го, 19-го і 26-го березня. Не буде футбольних змагань індортурніру в лютому 1972-го року.

У 1971/72 індортурнірі зайшли певні зміни, а саме в ньому беруть участь 18 дружин, які є поділені на дві дивізії (по 9 дружин у кожній з них, Американську й Континентальну. До Американської дивізії призначено дружини клубів: Адрія, Орлі, Г. Ф. Юнайтед, Олімпікс, Оро, Раме, Швабен, Словаки і СК СУМА „Кріла“ з Осередку ім. Миколи Павлушкова.

До Континентальної дивізії призначено 9 дружин клубів: Атлетікс, Грін, Геркулес, Вайт, Кікерс, УАСТ „Леві“, Литовці, Маруас, Хорвати і Сербі Ютс. Дружини грають змагання лише з друзями тієї самої дивізії.

У неділю 26-го березня, 1972-го р. будуть розіграні вирішальні змагання між чемпіоном Американської й Континентальної Дивізії за чемпіонат обох дивізії і змагання віцечемпіонів обох дивізії за третє і четверте місце індортурніру. Трофеї (чаші) і грошеві нагороди будуть вручені всім чотирьом фіналістам обох дивізії. Змагання будуть завзяті тому, що Фрі останні місяці обох дивізії (8 дружин) мусять ужити футбольну Лігу, щоб їх знову допустити до змагань індортурніру цього року.

Кожна дружина може зареєструвати до індортурніру 16 змагань, а з кожних змагань можуть брати участь 11 змаганців. У попередніх індортурнірах могло бути лише 9 змаганців. Перші змагання починаються кожної неділі о год. 1-й пп., а останні о год. 5:25 вечора.

КРИЛА — ОРО 2:3

Сумські Крила почали індортурнір 1971/72 з мексиканською дружиною Оро. Мексиканці провадили 2:0, а тоді ветеран Крил — Орест Думановський вирізняв дефіцит 2:2 з двох стрілів, але Альфонзо Режон здобув 3-тї ворота вирішним рахунком змагу 3:2.

ЛЕВІ — ГРІН ВАЙТ 2:1 (1-1)

У других змаганнях індортурніру перемогли Леві німецьку дружинку Грін Вайт рахунком 2:1. Двоє воріт для лашої дружини стрілів Кіпка. Одинокі ворота для Грін Вайт стрілів Руді Маср, з вільного копу. Відношення наріжників 4:2 в користь Леві. Суддівали Кукук — голівний суддя і Дікий і Лядіко — гол джажес.

Склад Леві: Ванак, Крат, Кіпка, Грін, Нора, Рой Капубський, Підковріс, Аріас і Герман Крігер. Неділя 26-го грудня 1971.

ЧОРНИЙ ДЕНЬ ЛЕВІВ

ЛЕВІ — АТЛЕТІКС 0:6 (0:2) Другої неділі індортурніру, Леві розгромил дружинку Екватору Атлетікс з рахунком 6:0. Перших 12 хвилин належало до Леві, які немилосердно тиснули еквадорів, але Кіпка не використав у 2-й, Рой перестрелив у 3-й, Грін не використав у 4-й і знову Рой не використав порожній ворота Атлетікс у 5-й хв, а воротар Атлетікс обороняв три стріли в 8-й і 9-й і м'яч стрілений головою Роя в 18-й хв. Тоді Леої Арес відкрив рахунок 1:0 в 13-й хв. та 2:0 в 15-й хв. Після перерви стріл Ноги обороняв їхній воротар у 16-й хв. а Роя не використав карний коп з одинадцятки в 18-й хв., що могло бути зворотню точкою змагань. Тоді Гальво Пулідо стрілів 4 голі у ворота і карне з вини Ванака в 28 хвилин. У міжчасі Рой перестрелив в 24-й, а Нора вільне в 23-й хвилин. Відношення наріжників 5:4 в користь Атлетікс.

ЧОЛОВІЧА ВІДБИВАНКО ДРУЖИНА „Ч. СІЧ“ І В СЕЗОНІ 1972 Р.

Вже розпочався новий відбиванковий сезон на сході ЗСА в якому жіночі і чоловічі дружини „Ч. Січ“ беруть активну участь. Перші виступи вже відбулися і ми про них звітували в попередніх дописках. І-ша чол. дружина „Ч. Січ“ і в цьому сезоні — єдина — буде репрезентувати українців в шій дивізії спорту на сході ЗСА. „Ч. Січ“ виступав в найнижчій класі відбиванки в якій, згідно з календарем, візьме участь в таких американських першенських турнірах: 8-го січня 1972 р. в „Сварт-батлер“ турнірі, що відбудеться в Саміт, Нью Джерсі. 15-го січня п. р. в Дженкінс Меморіал турнірі, Бінггемптон, Нью Йорк. 5-го лютого ц. р. в „Поп Айдел Меморіал“ турнірі у Філадельфії, Пенсильванія. 12-го лютого ц. р. „Юкреїнян Січ“ універсіонал, 1-й офіційний турнір чол. дружин, що їх організує „Ч. Січ“ з участю найкращих дружин на сході ЗСА. 4-го березня 1972 р. в турнірі за першенство Нью Джерсі і Регіональний Американо-крий Атл. Юні.

ЮНІОРИ ЛЕВІВ У СТЕЙТОВОМУ ФІНАЛІ

ЛЕВІ — ФІХТЕ РАМС 4:0 Футбольна дружина юнаків УАСТ Леві, віцечемпіоні Стейт Ульнів, змагала ся за Чашу Юніорів ЗСА. У перших змаганнях наші юніори перемогли дружинку Вільметте 3:1, а в других німецьку дружинку Фіхте Рамс 4:0 в неділю, 19-го грудня м. р. Прос воріт стрілів Гондзалес, а одні Євген Карпа. У стейтовому фіналі стрінулися юніори Леві з переможцем Г. Ф. Юнайтед — Іглес.

КРИЛА — СЛОВАКИ 2:1 (0:1)

Крила підіследи Яворський з Леві, перемогли повільних Словаки 2:1 зі стрілів Лещока і Яворського.

ЮНІОРИ ЛЕВІВ У СТЕЙТОВОМУ ФІНАЛІ

ЛЕВІ — ФІХТЕ РАМС 4:0 Футбольна дружина юнаків УАСТ Леві, віцечемпіоні Стейт Ульнів, змагала ся за Чашу Юніорів ЗСА. У перших змаганнях наші юніори перемогли дружинку Вільметте 3:1, а в других німецьку дружинку Фіхте Рамс 4:0 в неділю, 19-го грудня м. р. Прос воріт стрілів Гондзалес, а одні Євген Карпа. У стейтовому фіналі стрінулися юніори Леві з переможцем Г. Ф. Юнайтед — Іглес.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК Займається Похороном в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK, N.Y. 10468. TEL: GR 8-1687. СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК Займається Похороном в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK, N.Y. 10468. TEL: GR 8-1687. СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК Займається Похороном в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK, N.Y. 10468. TEL: GR 8-1687. СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК Займається Похороном в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK, N.Y. 10468. TEL: GR 8-1687. СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК Займається Похороном в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK, N.Y. 10468. TEL: GR 8-1687. СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК Займається Похороном в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK, N.Y. 10468. TEL: GR 8-1687. СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК Займається Похороном в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK, N.Y. 10468. TEL: GR 8-1687. СОЛІДНА ОБСЛУГА

На фальшивій торговельній статті. Ми торгуємо тут тільки гумою, чужинце! Чи маєш гроші, щоб закупити знаряддя і припаси, а тоді вернемось — із гумою! Але прихідно грошам, потрібному харч. Просямо дати нам консерву з шм.